

Κρήτες του Πειραιά

Τρίμηνη περιοδική έκδοση της Αδελφότητας Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ»

Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2026 | Χρόνος: 22ος | Αρ. φύλλου 87 | Διανέμεται δωρεάν

Προγραμματισμός εκδηλώσεων Οκτωβρίου και Νοεμβρίου 2026

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» σας προσκαλούν σε ένα πλούσιο πρόγραμμα εκδηλώσεων, που θα γεμίσει το φετινό Φθινόπωρο με κρητικό άρωμα και πολιτισμό.

Πέντε ξεχωριστές συναντήσεις!

Πέντε ευκαιρίες να ανταμώσουμε, να γλεντήσουμε και να ταξιδέψουμε στην Κρήτη μέσα από τη μουσική, τον χορό, την ιστορία και την παράδοσή μας.

Η είσοδος στις εκδηλώσεις είναι ελεύθερη.

4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΓΙΟΡΤΗ ΤΣΙΚΟΥΔΙΑΣ

Ωρα 20:30 | Πλατεία Γ. Καραϊσκάκη – Νέο Φάληρο

Η «ΟΜΟΝΟΙΑ», σε συνεργασία με τον Δήμο Πειραιά, στο πλαίσιο του 5ου Γαστρονομικού Φεστιβάλ του Δήμου Πειραιά, ανοίγει τον κύκλο των εκδηλώσεων με την καθιερωμένη Γιορτή Τσικουδιάς.

Μανώλης Κονταρός, χορός, δωρεάν κρητικό πιλάφι, τσικουδιά και άλλα παραδοσιακά εδέσματα, θα κάνουν τη βραδιά ξεχωριστή!

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ «ΔΗΛΑΡΤΒΕΡΗ ΠΕΙΡΑΙΑ» ΚΡΗΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

Ωρα 20:00

Βαγγέλης & Λευτέρης Τσουβαλάς

Συμμετέχουν τα χορευτικά συγκροτήματα της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» και άλλων κρητικών συλλόγων.

Μουσική, χορός, παράδοση και κρητικό κέρασμα!

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΣΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΤΟ ΔΙΑΒΑ»

Ωρα 19:30 στο Πνευματικό κέντρο του Ι. Ν. Ευαγγελίστριας.

Ένα ξεχωριστό αφιέρωμα στις γυναίκες της Κρήτης, γνωστές και άγνωστες, που με τη ζωή, το έργο και την προσφορά τους κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της πατρίδας τους μέσα στους αιώνες.

Επιμέλεια κειμένων – Παρουσίαση:

Αντωνία-Μαρία Ντουντουνάκη

Συμμετέχει αντιπροσωπευτικό τμήμα των μουσικοχορευτικών συγκροτημάτων της Αδελφότητας Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ».

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ «ΡΙΖΕΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ – ΖΩΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ»

Ωρα 20:00 | Δημοτικό Θέατρο Πειραιά

Μια ξεχωριστή εκδήλωση, αφιερωμένη στην πορεία των Κρητικών από το νησί τους στο μεγάλο λιμάνι, στις ιστορικές συνθήκες που οδήγησαν στην ίδρυση της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» και στον καθοριστικό ρόλο της στην στήριξη των νεοαφιχθέντων Κρητικών και στη διατήρηση ζωντανών των δεσμών τους με την ιδιαίτερη πατρίδα τους.

Συμμετέχει ο σπουδαίος Κρητικός καλλιτέχνης **Βασίλης Σκουλάς**.

21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΟΝ «ΟΜΑΛΟ»

Με το συγκρότημα του **Δημήτρη Σπυριδάκη**.

Ελάτε να προϋπαντήσουμε τον Χειμώνα με μουσική, χορό, παρέα, χαμόγελο και γλέντι!

Θα ανταμώσουμε και θα ανταλλάξουμε ευχές για τις Άγιες ημέρες που έρχονται.

Προσκλήσεις για τον «ΟΜΑΛΟ» θα διατίθενται από το Μέγαρο της Αδελφότητας, κατόπιν συνεννοήσεως.

ΠΕΝΤΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ!

Η «ΟΜΟΝΟΙΑ» ανοίγει την αγκαλιά της και σας περιμένει!

Να ανταμώσουμε, να τραγουδήσουμε, να χορέψουμε και να κρατήσουμε ζωντανά, όσα μας ενώνουν με την Κρήτη και τις ρίζες μας.

Πληροφορίες: 210 41 71 498

Τα μαθήματα χορού γίνονται κάθε Τετάρτη και Κυριακή & ώρα: 18:00 για τους μικρούς μαθητές, 19:00 για τους καινούργιους ενήλικες μαθητές & 20:00 για τους προχωρημένους.
Τα μαθήματα κρητικών οργάνων γίνονται κάθε Κυριακή & ώρα: 18:00.

Η εφημερίδα μας εκδίδεται
με ευθύνη του Δ.Σ.
της Αδελφότητας

Πρόεδρος

Τσόντος Θεόδωρος

Αντιπρόεδροι:

Ντουντουνάκη Αντωνία-Μαρία

& Βαρούχας Λεωνίδα

Γεν. Γραμματέας

Κοκονά Αγγελική

Ειδ. Γραμματέας

Κοτταλιός Γεώργιος

Ταμίας

Κυριακάκης Πέτρος

Έφοροι:

Τσιστράκης Νικόλαος

& Νικολαΐδης Νικόλαος

Κοσμήτορες:

Βαρδονικολάκη Ιουλιανή

& Μπούντρης Μαθαίος

Μέλη:

Αθανασάκης Περίανδρος,
Γαλετάκης Γεώργιος, Γιαμα-
κίδης Νικόλαος, Γκούβας
Σωτήριος, Ζαρίφης Απόστο-
λος, Κανατάκης Μάρκος,
Κελαϊδής Κωνσταντίνος,
Κουτάντος Ιωάννης, Πισσι-
κουλάκης Ευάγγελος, Τσα-
λαμάγκου Μαρία και Χατζη-
μαρινάκης Ιωάννης.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Για να λαμβάνετε την εφημερί-
δα, μας στέλνετε τη διεύθυνσή
σας στα γραφεία μας

Αδελφότητα Κρητών Πειραιά

«Η ΟΜΟΝΟΙΑ»

Έδρα: Ελευθ. Βενιζέλου 82

185 34 Πειραιάς

Τηλ.: 210 - 4171498

omonoia1880@gmail.com

www.akpo.gr

Εκδότης

Τσόντος Θεόδωρος

6944 68 61 63

Υπεύθυνη εφημερίδας

Ντουντουνάκη Αντωνία-Μαρία

Τα άρθρα που δημοσιεύονται
ενυπόγραφα ή μη, εκφράζουν τις
προσωπικές απόψεις και θέσεις
των συντακτών τους.

Μετά από σχετική απόφαση
του Δ.Σ. της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» δεν
θα δημοσιεύονται άρθρα, που
διασπούν την ενότητα των με-
λών της.

Σελιδοποίηση

«Θεόδωρος Τσόντος»

th.tsontos@gmail.com

Όταν τα βήματά μας γίνουν «μνήμη»

Μέλη και φίλοι της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ»

Τι θα μείνει από εμάς όταν κάποτε σβήσουν
τα φώτα της δικής μας γενιάς; Όταν οι φωνές
μας σωπάσουν, τα βήματά μας σταματήσουν
και τα χρόνια πάρουν μαζί τους πρόσωπα,
στιγμές και αναμνήσεις;

Είναι ένα ερώτημα, που ίσως όλοι κάποια
στιγμή χρειάζεται να κάνουμε στον εαυτό μας.
Γιατί όσα αποκτήσαμε στη διάρκεια της ζωής
μας, κάποτε φθείρονται, αλλάζουν ή χάνονται.
Εκείνο όμως που μπορεί να αντέξει στον χρό-
νο, είναι ότι δώσαμε στους άλλους και ότι κα-
ταφέραμε να μεταφέρουμε πέρα από τη δική
μας εποχή.

Από εκεί ξεκινά και η
έννοια της παράδοσης.

Μια λέξη που μας δι-
δαξαν οι μεγαλύτεροι,
ένα τραγούδι, ένας χο-
ρός, μια μαντινάδα, ένα
έθιμο, μια ιστορία που
ακούσαμε στα παιδικά
μας χρόνια. Μικρά, φαι-
νομενικά, πράγματα

που όμως κουβαλούν μνήμη και ταυτότητα.

Το «έτσι τα βρήκαμε» δεν σημαίνει απλά ότι
επαναλαμβάνουμε όσα έκαναν οι προηγούμε-
νοι. Σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε πως είμαστε
ένας κρίκος μιας αλυσίδας, που δεν ξεκίνησε
από εμάς και δεν τελειώνει σε εμάς.

Αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία, σε μια επο-
χή όπου όλα μεταβάλλονται με μεγάλη ταχύτη-
τα. Η τεχνολογία έχει αλλάξει τον τρόπο με τον
οποίο επικοινωνούμε, οι αποστάσεις έχουν μι-
κρύνει και η νέα γενιά μεγαλώνει μέσα σε έναν
κόσμο πολύ διαφορετικό από εκείνον των
παππούδων και των γονιών της.

Δεν είναι κακό να αλλάζει ο κόσμος. Είναι
αναπόφευκτο. Το ζητούμενο είναι, μέσα στην
αλλαγή, να μη χαθεί η μνήμη. Να ξέρει ο νέος
όχι μόνο τι είναι ένας κρητικός χορός, αλλά και
γιατί χορεύεται. Να γνωρίζει πως πίσω από
έναν σκοπό, υπάρχει ένας τόπος, πίσω από
μια μαντινάδα ένας τρόπος σκέψης και πίσω
από ένα έθιμο άνθρωποι που έζησαν πριν
από εμάς.

Για τους Κρητικούς, αυτή η σχέση με το πα-
ρελθόν έχει ιδιαίτερο βάρος. Η Κρήτη δεν είναι
μόνο ο τόπος καταγωγής μας. Για όσους έφυ-
γαν από το νησί και έζησαν αλλού, έγινε κομ-
μάτι της προσωπικής τους ταυτότητας. Μετα-
φέρθηκε στα σπίτια, στις παρέες, στα τραγού-
δια, στους χορούς και στις επόμενες γενιές.

Έτσι δημιουργήθηκαν και οι κρητικοί πολιτι-
στικοί σύλλογοι στον Πειραιά, στην Αθήνα και
σε άλλες περιοχές.

Χώροι συνάντησης ανθρώπων που μπορεί
να ζουν μακριά από την ιδιαίτερη πατρίδα

τους, αλλά δεν θέλουν να αισθάνονται μακριά
από όσα τους συνδέουν μαζί της.

Και μέσα σε αυτούς τους χώρους, ο χορός
αποκτά μια σημασία που ξεπερνά την εκμάθη-
ση των βημάτων.

Ο δάσκαλος δεν παραδίδει μόνο βήματα.
Μεταφέρει γνώση, μνήμες, ιστορίες και έναν
τρόπο να αισθάνεσαι αυτό που κάνεις. Ο μα-
θητής από την άλλη, δεν παίρνει απλώς μια
τεχνική. Παίρνει την ευκαιρία να γνωρίσει έναν
πολιτισμό μέσα από την πράξη.

Ίσως γι' αυτό η πιο ουσιαστική στιγμή για
έναν άνθρωπο που ασχολείται χρόνια με την
παράδοση δεν είναι μια μεγάλη εκδήλωση, μια
γεμάτη αίθουσα ή ένα χειροκρότημα. Είναι η
στιγμή που βλέπει έναν νέο άνθρωπο να ση-
κώνεται μόνος του και να χορεύει. Εκεί κατα-
λαβαίνει ότι κάτι πέρασε απέναντί! Ότι μια
γνώση που κάποτε παραδόθηκε σε εκείνον,
δεν σταμάτησε στα δικά του χέρια.

Κάποτε, αναπόφευκτα, κάθε γενιά παραδίδει
τη σκυτάλη στην επόμενη. Και τότε ο απολογι-
σμός δεν έχει να κάνει τόσο με το πόσα κάνα-
με, όσο με το αν αφήσαμε ανθρώπους που
μπορούν να συνεχίσουν.

Όχι απαραίτητα με τον ίδιο τρόπο. Αλλά με
την ίδια αγάπη!

Γιατί η παράδοση δεν είναι μουσείο. Δεν
μπορεί να παραμένει ακίνητη. Για να επιβιώ-
σει, πρέπει να συναντά κάθε εποχή και κάθε
νέα γενιά. Να βρίσκει νέους ανθρώπους που
θα την γνωρίσουν, θα την αγαπήσουν και θα
της δώσουν τη δική τους συνέχεια.

Και ίσως τότε η ερώτηση «τι θα μείνει από
εμάς;» να έχει ήδη την απάντησή της.

Θα μείνει ένα τραγούδι που κάποιος θα ξα-
νατραγουδήσει.

Ένας χορός που θα συνεχίσει να χορεύεται.

Μια μαντινάδα που θα ειπωθεί ξανά.

Μια ιστορία που θα περάσει από τον παπ-
πού στο εγγόνι.

Και πάνω απ' όλα, ένας νέος άνθρωπος που
θα γνωρίζει πως πίσω του υπάρχει μια ιστορία
που αξίζει να θυμάται.

Τότε η δική μας παρουσία δεν θα έχει χαθεί.
Θα έχει μετατραπεί σε συνέχεια!

Και ίσως αυτό να είναι τελικά το σημαντικότε-
ρο που μπορεί να αφήσει ένας άνθρωπος πί-
σω του: όχι το όνομά του, ούτε όσα απέκτησε,
αλλά κάτι που θα εξακολουθήσει να υπάρχει
όταν εκείνος δεν θα είναι πια εδώ.

Γιατί οι άνθρωποι φεύγουν. Οι εποχές αλλά-
ζουν. Η μνήμη όμως, όταν βρίσκει ανθρώπους
να την κρατήσουν ζωντανή, μπορεί να συνεχί-
σει να περπατά.....

Θεόδωρος Τσόντος

Πρόεδρος και Χοροδιδάσκαλος Α.Κ.Π.Ο

Αντιπρόεδρος Π.Σ.Κ.

«ΟΜΟΝΟΙΑ»: 146 χρόνια μετά....

Για την Αδελφότητα Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ», η 14η Σεπτεμβρίου είναι μια ημέρα πίστης, μνήμης και παράδοσης, που συνδέει το σήμερα με εκείνους τους Κρητικούς, οι οποίοι πριν από 146

χρόνια, ένωσαν τις δυνάμεις τους στο μεγάλο λιμάνι και δημιούργησαν το ιστορικό κρητικό σωματείο της πόλης.

Έτσι, όπως κάθε χρόνο και φέτος, την παραμονή της εορτής του Τιμίου Σταυρού, αντιπροσωπευτικό τμήμα των μουσικοχορευτικών συγκροτημάτων της Αδελφότητας, με τις παραδοσιακές κρητικές ενδυμασίες, συνοδευόμενο από τον Πρόεδρο και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, παρέστη στη Θεία Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας υπέρ υγείας των μελών του σωματείου, η οποία τελέστηκε από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ και τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Αχελώου κ. Νήφωνα, στον ομώνυμο Ιερό Ναό στην Καστέλα.

Στη συνέχεια οι βρακοφόροι, ακολουθούμενοι από τις κρητικοπούλες, έφεραν στους ώμους τους την Ιερά Εικόνα και την περιέφεραν με ευλάβεια στους γύρω δρόμους. Μετά το τέλος της λιτανείας, ακολούθησε πλούσιο κέρασμα στο Πολιτιστικό Κέντρο του Ναού.

Ανήμερα της εορτής, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας, συνοδευόμενος από τον Αντιπρόεδρο, παρέστη στη Θεία Λειτουργία, ενώ στη συνέχεια τελέστηκε το καθιερωμένο τρισάγιο στη μνήμη των μελών της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» που έδωσαν τη ζωή τους στους αγώνες της πατρίδας.

Για την Αδελφότητα, κάθε τέτοια ημέρα είναι κάτι περισσότερο από μια γιορτή ή

μια ετήσια υποχρέωση. Είναι ένας τρόπος να θυμάται τις ρίζες της, να τιμά εκείνους που προηγήθηκαν και να κρατά ζωντανή την μνήμη και την παράδοση, παραδίδοντας τη σκυτάλη στις νέες γενιές.

Δεκαπέντε χρόνια «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»! Δεκαπέντε χρόνια μιας όμορφης και δημιουργικής διαδρομής, που ξεκίνησε και συνεχίζεται στην αγκαλιά της Ενορίας Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, με επίκεντρο τον άνθρωπο και οδηγό το μήνυμα του Ευαγγελίου.

Από την πρώτη ημέρα, η προσπάθεια αυτή γεννήθηκε με έναν απλό αλλά ουσιαστικό στόχο: να γίνει η Ενορία ένας χώρος ανοιχτός στον άνθρωπο, στις ανάγκες, στις αναζητήσεις, στις αγωνίες και στις χαρές του. Ένας τόπος όπου η Εκκλησία τον συναντά, όχι μόνο μέσα από τη λατρευτική ζωή, αλλά και μέσα από τον διάλογο, τον πολιτισμό, τη γνώση, τη δημιουργία και την έμπρακτη αγάπη.

Η Ενορία Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, όλα αυτά τα χρόνια άνοιξε τις πόρτες της και την καρδιά της! Έγινε τόπος συνάντησης ανθρώπων κάθε ηλικίας και αφετηρία μιας μεγάλης ενοριακής προσπάθειας.

Δεκαπέντε χρόνια «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»!

Διαλέξεις, συζητήσεις, παρουσιάσεις βιβλίων, μουσικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, σεμινάρια, προσκυνηματικές επισκέψεις, κοινωνικές πρωτοβουλίες και πολλές ακόμη δράσεις, δημιούργησαν ένα ζωντανό ψηφιδωτό προσφοράς.

Πολύτιμος αρωγός το διαδίκτυο, που εκμηδενίζει τις αποστάσεις και με την ζωντανή καθημερινή μετάδοση όλων των εκδηλώσεων, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube, μας φέρνει όλους κοντά, όπου κι αν είμαστε. Όπως και η ιστοσελίδα enoriaendrasei.gr όπου μπορεί κανείς να βρει με φιλικό τρόπο προς τον χρήστη, όλο το αρχείο του προγράμματος, καθώς και εκτενή περιγραφή με αναλυτικά στοιχεία κάθε εκδήλωσης. Σε αυτά, προστίθεται και μία σειρά από τηλεοπτικούς σταθμούς της ελληνικής περιφέρειας, που έχουν εντάξει στο πρόγραμμά τους τις εκδηλώσεις αυτές.

Τα 15 χρόνια δεν είναι ένας επίλογος.

Είναι ένας μεγάλος σταθμός και ταυτόχρονα μια νέα αφετηρία!

Με την ευλογία της Εκκλησίας, με την αγάπη των ανθρώπων της Ενορίας και με την ίδια διάθεση για προσφορά, δημι-

ουργία και επικοινωνία, κατά την διάρκεια του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει 2026» θα πραγματοποιηθούν: 28 Αγρυπνίες, 34 Συναντήσεις Διαλόγου, 14 Προβολές ταινιών, 5 Ομιλίες- Παρουσιάσεις, 2 Θεατρικές παραστάσεις, 38 Αφιερώματα, 21 Μουσικοχορευτικές εκδηλώσεις, 3 Εκδρομές-Προσκυνήματα και 36 Εργαστήρια.

Η «ΟΜΟΝΟΙΑ», αρωγός σε αυτή την πρωτοβουλία, παρουσιάζει κάθε χρόνο μια διαφορετική θεματική ενότητα, αφιερωμένη στην ιστορία, την πολιτιστική κληρονομιά και την κουλτούρα της Κρήτης.

Φέτος, το Σάββατο 31 Οκτωβρίου 2026, αφιερώνει την εκδήλωσή της στις Κρητικοπούλες, από την Μινωική εποχή μέχρι σήμερα, τιμώντας όλες τις γυναίκες της Μεγαλονήσου, γνωστές και άγνωστες, που με την παρουσία, το έργο, τη δύναμη και την προσφορά τους, κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της ιδιαίτερης πατρίδας τους και μετέφεραν από γενιά σε γενιά τις αξίες, την παράδοση και την ταυτότητά της.

15 χρόνια, λοιπόν... Μια πορεία ζωής, συνάντησης και προσφοράς... Μια διαδρομή που συνεχίζεται, με την ίδια αγάπη και έπεται συνέχεια...

ΠΟΡΤΡΕΤΑ

Γιώργος Μαζωνάκης :
Η φωνή σίγησε...
η προσφορά έμεινε!

Στις 4 Μαρτίου 1972, γεννήθηκε στη Νίκαια του Πειραιά ο Γιώργος Μαζωνάκης, με καταγωγή από τους Πεύκους Λασιθίου της Κρήτης. Εκεί μεγάλωσε κοντά στους γονείς του Μανώλη και Κλειώ και τις αδελφές του Βάσω και Μαρία.

Από πολύ μικρός έδειξε την αγάπη του για το τραγούδι. Ήδη στα 15 του, είχε αποφασίσει πως αυτός θα ήταν ο δρόμος που θα ακολουθούσε. Η πρώτη του επαγγελματική εμφάνιση, έγινε σε νυχτερινό κέντρο της Πάτρας και το 1992 ήρθε η συνεργασία του με την PolyGram. Έναν χρόνο αργότερα κυκλοφόρησε ο πρώτος του δίσκος, «Μεσάνυχτα και κάτι». Από εκεί και πέρα, άρχισε μια πορεία που θα τον έκανε έναν από τους πιο αναγνωρίσιμους και ιδιαίτερους τραγουδιστές της γενιάς του.

Ο Γιώργος Μαζωνάκης δεν ήταν όμως μόνο η φωνή, η σκηνική παρουσία και οι μεγάλες επιτυχίες. Ήταν ένας άνθρωπος με έντονη προσωπικότητα, αντισυμβατικός και εκκεντρικός, αλλά ταυτόχρονα απλός και προσιτός. Πίσω από τα φώτα της σκηνής, υπήρχε μια πλευρά του που δεν ήταν πάντοτε γνωστή στο ευρύ κοινό: η διάθεσή του να προσφέρει.

Μία από τις χαρακτηριστικές στιγμές της κοινωνικής του προσφοράς στον Πειραιά, καταγράφηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2022, όταν βρέθηκε στην Πύλη Ε8 του λιμανιού, συμμετέχοντας σε δράση αλληλεγγύης της κοινωνικής κουζίνας «Ο Άλ-

λος Άνθρωπος». Εκεί δεν περιορίστηκε σε μια συμβολική παρουσία. Μπήκε στην κουζίνα, μαγείρεψε μαζί με τους εθελοντές, συμμετείχε στη διανομή φαγητού, γλυκών, τροφίμων και ρούχων σε ανθρώπους που είχαν ανάγκη.

Και ύστερα, μέσα στο λιμάνι, πήρε το μικρόφωνο και τραγούδησε. Ήταν μια αυθόρμητη στιγμή που έφερε τη μουσική του κοντά στους ανθρώπους, μακριά από τις μεγάλες πίστες και τα φώτα των

νυχτερινών κέντρων.

Ιδιαίτερη ήταν και η σχέση του με το μπουζούκι και τη νέα γενιά μουσικών. Στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας του «Μπουζούκι -Οι Ευαίσθητες Χορδές», είχε προσφέρει χειροποίητα μπουζούκια και λαϊκά μουσικά όργανα, σε μαθητές του Πρότυπου Δημοτικού Ωδείου Πειραιά, στηρίζοντας έμπρακτα τη γνωριμία των νέων με το λαϊκό μας μουσικό όργανο. Ήταν μια πλευρά του, που ίσως δεν έγινε ποτέ όσο γνωστή θα της άξιζε.

Ο Πειραιάς και η Νίκαια ήταν ο τόπος όπου μεγάλωσε και έζησε τα πρώτα του χρόνια. Η Κρήτη όμως, ήταν οι ρίζες του. Οι Πεύκοι Λασιθίου, ο τόπος καταγωγής της οικογένειάς του, παρέμεναν σημαντικό κομμάτι της ζωής του. Μάλιστα, είχε

δημιουργήσει εκεί το δικό του καταφύγιο, έναν χώρο στον οποίο επέστρεφε και όπου είχε αναπτύξει ιδιαίτερη σχέση με τους ανθρώπους και τον τόπο.

Ίσως τελικά αυτή να ήταν και μια από τις πιο όμορφες αντιθέσεις της ζωής του: ένας άνθρωπος που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην πόλη, αλλά κουβαλούσε μέσα του τις ρίζες ενός κρητικού χωριού.

Στις 9 Σεπτεμβρίου 2026, ο Γιώργος Μαζωνάκης έφυγε ξαφνικά από τη ζωή, σε ηλικία μόλις 54 ετών, έπειτα από καρδιακή ανακοπή. Είχε μεταφερθεί στο νοσοκομείο «Ελπίς», όπου διαπιστώθηκε ο θάνατός του.

Τέσσερις ημέρες αργότερα, στις 13 Σεπτεμβρίου, πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε στην Αγία Τριάδα της Νίκαιας για να τον αποχαιρετήσει, ενώ στις 14 Σεπτεμβρίου τελέστηκε η εξόδιος ακολουθία και ακολούθησε η ταφή του στο Γ' Νεκροταφείο Αθηνών.

Έφυγε νωρίς! Άφησε όμως πίσω του τραγούδια, εικόνες, στιγμές και μια πορεία που δεν περιορίστηκε μόνο στη σκηνή.

Γιατί ο Γιώργος Μαζωνάκης ήταν πολλά περισσότερα από τον «Μαζώ» των μεγάλων επιτυχιών.

Ήταν ένας άνθρωπος που έζησε με τον δικό του τρόπο, αγάπησε τη μουσική, δεν φοβήθηκε να ξεχωρίσει και αθόρυβα σε αρκετές περιπτώσεις, άφησε το δικό του αποτύπωμα δίπλα σε ανθρώπους που είχαν ανάγκη.

Καλό ταξίδι, Γιώργο. Από τη Νίκαια και τον Πειραιά μέχρι τους Πεύκους της Κρήτης, οι άνθρωποι που σε αγάπησαν θα σε θυμούνται, όχι μόνο για όσα τραγούδησες, αλλά και για όσα έδωσες.

Αιωνία η μνήμη!

Έφυγε από τη ζωή το τ. μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» **Αντώνης Κουτάντος**, μετά από γενναία μάχη με την επάρατη νόσο.

Ο εκλιπών ήταν ένας άνθρωπος με κρητική λεβεντιά, αξιοπρέπεια και ζεστή καρδιά, που ξεχώριζε για την καλή του επικοινωνία, την ευγένεια και την όμορφη σχέση που είχε με τα μέλη και τους φίλους του σωματείου.

Στην εξόδιο ακολουθία, η οποία τελέστηκε στη γενέτειρά του την Αξό Μυλοποτάμου Ρεθύμνου, παρέστη ο Πρόεδρος της Αδελφότητας, εκφράζοντας εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και όλων των μελών, τα ειλικρινή συλλυπητήρια στην οικογένεια και στους οικείους του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της αγαπημένης μας Κρήτης που τον σκέπασε.

Μητροπολίτες εκ Κρήτης στην Ι. Σύνοδο

Δύο Ιεράρχες της Εκκλησίας της Κρήτης, συμμετέχουν στη νέα σύνθεση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, για το εξάμηνο από την 1η Σεπτεμβρίου 2026 έως και τις 28 Φεβρουαρίου 2027.

Πρόκειται για τους Σεβασμιώτατους Μητροπολίτες Κυδωνίας και Αποκορώνου **κ. Τίτο** και Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων **κ. Ιωακείμ**, τα ονόματα των οποίων περιλαμβάνονται στην επίσημη ανακοίνωση του Οικουμενι-

κού Πατριαρχείου.

Η τακτική ανασυγκρότηση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου πραγματοποιήθηκε την 1η Σεπτεμβρίου στο Φανάρι.

Να σημειωθεί ότι δύο ακόμη συμμετέχοντες έχουν σχέση με τη Μεγαλόνησο. Ο Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ, ο οποίος κατάγεται από τη Σητεία και ο Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρων, ο οποίος μεγάλωσε και σπούδασε στο Ηράκλειο.

Όταν η φωτιά απειλεί..... κανείς δεν περισσεύει!

Γράφει η **A.-M. Νουντουνάκη**
Αντιπρόεδρος Α.Κ.Π.Ο

Κάθε καλοκαίρι, η Κρήτη βρίσκεται αντιμέτωπη με έναν γνώριμο, αλλά ολοένα και πιο επικίνδυνο εχθρό: τη φωτιά.

Μέσα σε λίγες ώρες, μια μικρή εστία μπορεί να μετατραπεί σε πύρινο μέτωπο, να απειλήσει σπίτια, χωριά, περιουσίες ακόμα και ανθρώπινες ζωές.

Και παρόλο που οι εικόνες αυτές επαναλαμβάνονται και τις έχουμε δυστυχώς, σχεδόν συνηθίσει, δεν παύουν να μας συγκλονίζουν.

Καπνός που σκεπάζει τον κρητικό ουρανό, φλόγες που κατεβαίνουν από τις πλαγιές, κάτοικοι που εγκαταλείπουν τα σπίτια τους, πυροσβέστες που δίνουν μάχη με τις φλόγες και δίπλα τους εθελοντές, που σπεύδουν να βοηθήσουν.

Με ένα λάστιχο, έναν κουβά, ένα κλαδί, ένα αγροτικό αυτοκίνητο... Κανείς δεν μένει αμέτοχος!

Όμως, μπροστά στις ολοένα δυσκολότερες συνθήκες που δημιουργούν οι πυρκαγιές, δεν αρκεί ο αυθορμητισμός και η καλή πρόθεση. Όταν ένας άνθρωπος επιχειρεί μέσα σε ένα πύρινο μέτωπο, χωρίς εκπαίδευση, χωρίς μέσα προστασίας και χωρίς να γνωρίζει τους κινδύνους, μπορεί άθελά του να βρεθεί ο ίδιος σε σοβαρό κίνδυνο.

Γι' αυτό ο εθελοντισμός χρειάζεται οργάνωση.

Χρειάζεται άτομα εκπαιδευμένα, κατάλληλο εξοπλισμό και σαφείς οδηγίες. Άτομα που θα ξέρουν πώς να επικοινωνούν με τις αρμόδιες υπηρεσίες και κυρίως, τότε πρέπει να απομακρύνονται και να αφήνουν την επέμβαση σε εκείνους, που έχουν την ευθύνη της κατάσβεσης.

Ο εθελοντής δεν χρειάζεται να αντικαταστήσει τον πυροσβέστη.

Χρειάζεται να γίνει ο σωστά εκπαιδευμένος συνεργάτης του.

Οργανωμένα επίσης πρέπει να λειτουργούν και όλες οι δυνάμεις της Πολιτικής Προστασίας, οι πυροσβεστικές υπηρεσίες,

οι δήμοι, οι τοπικές κοινότητες και οι φορείς, που συμμετέχουν στην αντιμετώπιση μιας πυρκαγιάς. Ο καθένας με τον δικό του ρόλο, όλοι όμως με κοινό στόχο.

Γιατί η αποτελεσματική αντιμετώπιση μιας πυρκαγιάς, δεν αρχίζει όταν εμφανιστούν οι φλόγες. Αρχίζει πολύ νωρίτερα.

Από τον καθαρισμό των οικοπέδων και των κοινόχρηστων χώρων, τη φροντίδα των δασικών και αγροτικών εκτάσεων, την ενημέρωση των κατοίκων και την προετοιμασία κάθε κοινότητας για το ενδεχόμενο μιας φωτιάς.

Τα χωριά μας δεν είναι απομονωμένα μεταξύ τους. Οι άνθρωποι γνωρίζονται, επικοινωνούν, έχουν βαθιά γνώση του τόπου τους και όταν χρειαστεί, ξέρουν να στέκονται ο ένας δίπλα στον άλλον.

Γιατί λοιπόν να μην αξιοποιηθεί αυτή η δύναμη, μέσα από ένα καλό δίκτυο εθελοντικής αλληλοβοήθειας;

Εκπαιδευμένες ομάδες σε κάθε χωριό, σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες, να βρίσκονται σε ετοιμότητα και όταν υπάρχει ανάγκη, να συνδράμουν σωστά και με ασφάλεια σε μια γειτονική περιοχή.

Έτσι, η αλληλεγγύη δεν θα περιορίζεται στην αυθόρμητη προσφορά της στιγμής, αλλά θα αποκτά συνέχεια, σχέδιο και αποτελεσματικότητα.

Οι πρόσφατες πυρκαγιές μας υπενθύμισαν, για ακόμη μία φορά, ότι δεν έχουμε την πολυτέλεια, να περιμένουμε την επόμενη φωτιά για να οργανωθούμε.

Μια λύρα «γίγας»

Μια πρωτοβουλία του **Μιχάλη Ζουριδάκη**, τοποθετήθηκε στα Πιτσίδια του Δήμου Φαιστού, μια λύρα **ύψους 8 μέτρων και βάρους περίπου 600 κιλών**, η οποία προσελκύει το ενδιαφέρον τόσο των κατοίκων, όσο και των επισκεπτών, δημιουργώντας ένα νέο σημείο αναφοράς για την περιοχή.

Αναφορικά με την πορεία προς την υλοποίηση του έργου, ο εμπνευστής της ιδέας τόνισε, ότι αφού παρά τις προσπάθειες του να βρεθεί κατάλληλο εργαστήριο στην Κρήτη, αυτό δεν κατέστη εφικτό, η λύρα κατασκευάστηκε σε εργαστήριο στις Σέρρες, με τον ίδιο να παρακολουθεί στενά την πρόοδο, ταξιδεύοντας συχνά εκεί.

Καθοριστικής σημασίας για την αισθητική του έργου και όχι μόνο, υπήρξε και η επιλογή των υλικών. Όπως είπε αν και αρχικά εξετάστηκε η χρήση ξύλου, αυτή απορρίφθηκε λόγω της φθοράς που προκαλούν οι καιρικές συνθήκες, αλλά και της ανάγκης για συχνή συντήρηση. Την ίδια τύχη είχε

και η σκέψη για κατασκευή εξ ολοκλήρου από σίδηρο, που κρίθηκε πως θα είναι υπερβολικά βαριά. Τελικά, επιλέχθηκε ένας συνδυασμός μετάλλου με πολυεστέρα -υλικό που χρησιμοποιείται και στη ναυπηγική- εξασφαλίζοντας αντοχή και σταθερότητα.

Εκτός από τις δυσκολίες της κατασκευής, δυσκολία όπως ήταν φυσικό παρουσίασε και η μεταφορά του οργάνου στο νησί, το οποίο μεταφέρθηκε με ειδικό γερανοφόρο όχημα.

Πέρα όμως από τα τεχνικά χαρακτηριστικά, το συγκεκριμένο έργο, μοιάζει να έχει και έναν βαθύτερο συμβολισμό, ειδικά σε μια περίοδο όπου-όπως επισημαίνει ο κ. Ζουριδάκης-επικρατεί μια γενικότερη κατήφεια γύρω από την εικόνα της Μεγαλονήσου.

«Η δική μου Κρήτη-τονίζει χαρακτηριστικά-είναι αυτή που εργάζεται, δημιουργεί, κρατά την παράδοση και ταξιδεύει στον χρόνο, με όχημα τον πολιτισμό και τη λεβεντιά».

Πηγή: iefimerida

Νέα εποχή για την Κεντρική Αγορά Τροφίμων του Πειραιά

Με μια μεγάλη γιορτή γεύσης, συνάντησης και φιλοξενίας, ο Δήμος Πειραιά παρέδωσε επίσημα στους πολίτες, το νέο βιοκλιματικό στέγαστρο της Ιστορικής Κεντρικής Αγοράς Πειραιά, το Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου 2026.

Τα εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν από τον Δήμαρχο Πειραιά κ. Γ. Μώραλη, ο οποίος υποδέχθηκε τον κόσμο στην Ιστορική Κεντρική Αγορά, σε μια βραδιά όπου το νέο έργο της πόλης συναντήθηκε με τη γαστρονομία, τη μουσική και τους ανθρώπους που δίνουν καθημερινά ζωή στο μεγάλο λιμάνι.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε παρουσία της Δημοτικής Αρχής, εκπροσώπων της επιχειρηματικής και εμπορικής κοινότητας, παραγωγικών φορέων, καθώς και εκπροσώπων επιστημονικών, πολιτιστικών, αθλητικών και τοπικών φορέων. Ανάμεσά τους και ο Πρόεδρος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» συνοδευόμενος από τον Αντιπρόεδρο.

Τον Αγιασμό τέλεσε ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Κοσμάς Ρισάνος, στον πυρήνα της ανανεωμένης Αγοράς, δίνοντας έναν ιδιαίτερο συμβολισμό στην παράδοση του έργου στους Πειραιώτες.

Ξεχωριστή θέση στη βραδιά είχε το «Τραπέζι της Αγοράς», που στήθηκε για πρώτη φορά κάτω από το νέο βιοκλιματικό στέγαστρο, γεμίζοντας με γεύσεις και κόσμο. Επαγγελματίες της πόλης, φορείς και επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν εκλεκτές γεύσεις και να μοιραστούν μια ξεχωριστή βραδιά σε έναν χώρο, που αποτελεί εδώ και δεκαετίες αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας και της καθημερινότητας του Πειραιά.

Σε μια κίνηση με ξεχωριστή κοινωνική διάσταση, τα εδέσματα που δεν καταναλώθηκαν κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, προσφέρθηκαν στη δομή φιλοξενίας αστέγων «Υπνωτήριο Πειραιάς-Λιμάνι Αλληλεγγύης» του Ομίλου UNESCO Πειραιώς και Νήσων, η οποία λειτουργεί στα Καμίνια.

Τη βραδιά πλαισίωσαν μουσικοί, ενώ ξεχωριστή ήταν και η παρουσία της Φιλαρμονικής Ορχήστρας Πνευστών του Δήμου Πειραιά.

Το νέο βιοκλιματικό στέγαστρο, αποτελεί το κεντρικό στοιχείο μιας ευρύτερης παρέμβασης στην Ιστορική Κεντρική Αγορά. Σε άμεση γειτνίαση με τον Πύργο μεταμορφώνει την εικόνα ενός ιστορικού σημείου της πόλης και δημιουργεί έναν σύγχρονο, λειτουργικό και φιλόξενο χώρο.

Η νέα κατασκευή συνδυάζει μεταλλικά και γυάλινα στοιχεία με φωτοβολταϊκά συστήματα, τα οποία αξιοποιούνται για τον φωτισμό του χώρου, προσδίδοντας στο έργο έντονη βιοκλιματική και ενεργειακή διάσταση.

Η παρέμβαση δεν περιορίστηκε στην κατασκευή του στεγάστρου. Ο Δήμος Πειραιά προχώρησε σε μια ευρύτερη ανάπλαση της περιοχής, με παρεμβάσεις στους πεζοδρόμους και τα πεζοδρόμια, ανακατασκευές οδοστρωμάτων, βελτιώσεις των υποδομών και κατασκευή νέου δικτύου ομβρίων υδάτων στην περιοχή γύρω από τον Πύργο του Πειραιά, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για έναν ισχυρότερο εμπορικό, επιχειρηματικό και τουριστικό πόλο στο κέντρο της πόλης.

Η νέα Αγορά φιλοδοξεί να αποτελέσει ξανά έναν ζωντανό προορισμό για κατοίκους και επισκέπτες, ενισχύοντας την επισκεψιμότητα, την εμπορική κίνηση και την οικονομική δραστηριότητα και δημιουργώντας νέες δυνατότητες για τους επαγγελματίες και τις επιχειρήσεις του Πειραιά.

Το έργο με τίτλο: «Ανάπλαση του ιστορικού Κέντρου και Στεγαστρών στις οδούς Δημοσθένους και Λυκούργου» χρηματοδοτήθηκε από το Πρόγραμμα «Αττική 2021-2027», μέσω της Ολοκληρωμένης Χωρικής Επένδυσης Πειραιά (Ο.Χ.Ε.) με συνολικό προϋπολογισμό 3.450.000 ευρώ.

Τα εγκαίνια της ανανεωμένης Αγοράς αποτέλεσαν παράλληλα την επίσημη έναρξη του 5ου Piraeus Taste Festival-Sea Food & More, του γαστρονομικού θεσμού, που για πέμπτη χρονιά αναδεικνύει τη γαστρονομική ταυτότητα του Πειραιά.

Ένα όμορφο Σαββατόβραδο όπου η γαστρονομία, η εμπορική παράδοση και η σύγχρονη εξωστρέφεια του Πειραιά συναντήθηκαν κάτω από το νέο στέγαστρο, μετατρέποντας την πρώτη ημέρα λειτουργίας του ανανεωμένου χώρου, σε μια μεγάλη γιορτή για την πόλη.

Πηγή: Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

Οίνοι παραγωγή μας χύμα,
σε οποιαδήποτε
συσκευασία καθώς και
σε ασκό όπως
και εμφιαλωμένοι.
Λευκός - Ροζέ
Κοκκινέλι - Ρετσίνα
Αρετσίνωτο Μαρουβάς.

Γευστικότητα τσιουδιά
από το παραδοσιακό
ρακοκάνανο μας.

Ελαιόλαδο εξαιρετικό
παρθένο από τους
ελαιώνες μας
(1,2,3 και 5 λίτρων).

Παξιμάδια παραδοσιακά
Κρήτης με μοναδική
γεύση και
εκπληκτικές τιμές.

Σταμναγκάθι,
Βότανα, όσπρια,
καλιτσούνια, Ξηροί
καρποί, ζυμαρικά, ελιές.

Αναψυκτικά νερά Κρήτης
και πολλά ακόμη κρητικά
παραδοσιακά προϊόντα
άριστης ποιότητας.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΚΡΑΣΙ - ΤΣΙΚΟΥΔΙΑ - ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

"ΤΟ ΜΕΤΕΡΙΖΙ"

Παραδοσιακά Τρόφιμα

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ & ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

- ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ • ΟΞΟΠΟΙΙΑ • ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
- ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ - ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

ΠΟΤΑΜΙΔΑ ΚΙΣΣΑΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Τηλ.: 28220-31413 & 6945871588

Με ένα τηλεφώνημα σας ερχόμαστε στο χώρο σας ανθημερόν.

Υποκατάστημα : Πώλησις Χονδρική - Λιανική
ΚΛΕΙΣΟΒΗΣ 81 ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλ.: 210 45.14.013 & 6945 87 15 87
<http://www.pnevmatikakis.com.gr>

5o Piraeus Taste Festival – Sea Food & More

Με μεγάλη συμμετοχή κόσμου, πραγματοποιήθηκαν τρεις ξεχωριστές δράσεις, στο πλαίσιο του 5ου Piraeus Taste Festival–Sea Food & More, διαμορφώνοντας ένα πολυδιάστατο γαστρονομικό και πολιτιστικό πρόγραμμα και αναδεικνύοντας διαφορετικές πτυχές της ταυτότητας της πόλης.

Από το Πασαλιμάνι και την πλατεία Κοραή έως τον Όρμο της Αφροδίτης, στην Πειραική, η πόλη γιόρτασε τη γαστρονομία, την παράδοση, τη μουσική και τον πολιτισμό, προσφέροντας στους κατοίκους και τους επισκέπτες μοναδικές εμπειρίες.

Έτσι, μετά την επίσημη έναρξη του Φεστιβάλ, το Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου 2026, στην Ιστορική Κεντρική Αγορά Πειραιά, οι δράσεις του απλώθηκαν στις γειτονιές της πόλης, δημιουργώντας μια μεγάλη γαστρονομική σκηνή, η οποία σκοπό είχε να αναδείξει τη γεύση, την παράδοση και τη σύγχρονη γαστρονομική ταυτότητα του Πειραιά.

Την Παρασκευή 25 Σεπτεμβρίου το απόγευμα, πραγματοποιήθηκαν στο Πασαλιμάνι τα εγκαίνια του Piraeus Taste Fair, της μεγάλης γαστρονομικής Εκθεσης που θα φιλοξενηθεί εκεί μέχρι και την Κυριακή 4 Οκτωβρίου, από τις 10:00 έως τις 22:00. Για δέκα ημέρες, το Πασαλιμάνι αποτελεί σημείο συνάντησης της ελληνικής γαστρονομίας, φιλοξενώντας παραδοσιακά προϊόντα από κάθε γωνιά της χώρας, delicatessen επιλογές, gourmet προτάσεις και ελληνικά superfoods.

Οι επισκέπτες έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν παραγωγούς, να ανακαλύψουν αυθεντικά ελληνικά προϊόντα και να δοκιμάσουν διαφορετικές γεύσεις, πραγματοποιώντας ένα γαστρονομικό ταξίδι σε όλη την Ελλάδα.

Από προϊόντα μικρών παραγωγών και γεύσεις που συνδέονται με την ελληνική παράδοση, έως σύγχρονες γαστρονομικές προτάσεις, το Piraeus Taste Fair αναδεικνύει τον πλούτο και την ποιότητα της ελληνικής παραγωγής και μετατρέπει το Πασαλιμάνι σε μια μεγάλη γιορτή της ελληνικής γαστρονομίας στην καρδιά του Πειραιά.

Τα εγκαίνια της Εκθεσης «μύρισαν» Κρήτη όταν προσήλθε ο Πρόεδρος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», συνοδευόμενος από αντιπροσωπευτικό τμήμα των μουσικοχορευτικών της συγκροτημάτων, με τις παραδοσιακές του ενδυμασίες. Η Αδελφότητα έτυχε θερμής υποδοχής από τον διοργανωτή της Έκθεσης κ. **Ν. Σερμάκη**, παρουσία της Αντιδημάρχου Εξωστρέφειας, Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων και Τουρισμού κας **Α. Ζαρακέλη** και πολλών εκπροσώπων της Δημοτικής αρχής.

Την ίδια ημέρα, στον Όρμο Αφροδίτης, σε ένα από τα πιο όμορφα και γραφικά σημεία της Πειραικής, πραγματοποιήθηκε για ακόμη μία χρονιά, η αγαπημένη «Γιορτή του Σπάρου», με τη συμμετοχή πλήθους κόσμου.

Η εκδήλωση, άρρηκτα συνδεδεμένη με τη θάλασσα και την αλιευτική παράδοση του Πειραιά, διοργανώθηκε με τη συμβολή του Συλλόγου Ερασιτεχνών Αλιέων «Ο Άγιος Νικόλαος». Φρέσκο ψάρι, σαλάτες, παραδοσιακοί μεζέδες και άφθονη

μπύρα, προσφέρθηκαν δωρεάν στους επισκέπτες, συνοδεύοντας μια αυθεντική γαστρονομική εμπειρία δίπλα στη θάλασσα.

Η βραδιά ολοκληρώθηκε με ένα μεγάλο νησιώτικο γλέντι, όπου καταξιωμένοι καλλιτέχνες ταξίδεψαν μουσικά το κοινό στο Αιγαίο, με αγαπημένα παραδοσιακά τραγούδια και χορούς. Τη βραδιά χαιρέτησε και ο Πρόεδρος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», ο οποίος συνομίλησε με τον κόσμο, τους ενημέρωσε για την επερχόμενη «Γιορτή τσικουδιάς» και συνεχάρη τους διοργανωτές.

Την επομένη, η πλατεία Κοραή μετατράπηκε σ' ένα παγκόσμιο σταυροδρόμι γεύσεων και πολιτισμών. Οι «Γεύσεις του Κόσμου» έφεραν κοντά την Ελλάδα, τις ΗΠΑ, την Κίνα, το Βιετνάμ, τον Παναμά και την Αρμενία, δημιουργώντας ένα πολυπολιτισμικό ταξίδι με γεύσεις, μουσικές και χορούς από διαφορετικούς λαούς, στο κέντρο του Πειραιά. Ιδιαίτερη στιγμή της εκδήλωσης, ήταν η ζωντανή παρουσίαση της ελληνικής γαστρονομικής παράδοσης από την **Νεκταρία Κοκκινάκη**, η οποία μαγείρεψε μπροστά στο κοινό γαρίδες με χόνδρο, αναδεικνύοντας μέσα από μια παραδοσιακή θαλασσινή συνταγή τις γεύσεις, τα αρώματα και τον πλούτο της ελληνικής κουζίνας.

Για τις εκδηλώσεις ο Δήμαρχος Πειραιά κ. **Γιάννης Μώραλης**, τόνισε: «Κάθε χρόνο το Piraeus Taste Festival μεγαλώνει, εμπλουτίζεται και κυρίως αγκαλιάζεται όλο και περισσότερο από τον κόσμο.

Η μεγάλη συμμετοχή των Πειραιωτών και των επισκεπτών στις εφετινές δράσεις, είναι για εμάς μια ιδιαίτερα θετική εξέλιξη και δείχνει ότι η πόλη έχει ανάγκη από εκδηλώσεις, που φέρνουν τους ανθρώπους κοντά και δημιουργούν όμορφες στιγμές. Αυτό που θέλουμε μέσα από το Piraeus Taste Festival, είναι να δώσουμε στον κόσμο την ευκαιρία, να γνωρίσει και να απολαύσει τον Πειραιά με διαφορετικό τρόπο.

Στη συνέχεια η Αντιδήμαρχος Εξωστρέφειας, Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων και Τουρισμού κα **Ανδριάννα Ζαρακέλη**, είπε μεταξύ άλλων: «Στο 5ο Γαστρονομικό Φεστιβάλ, ο Πειραιάς μετατρέπεται σε ένα ζωντανό, παγκόσμιο σταυροδρόμι γεύσεων και πολιτισμού.

Αποτελεί στρατηγική μας δέσμευση, να επενδύουμε στη γαστρονομία, ως ένα από τα ισχυρότερα οχήματα για τη διεθνή ανάδειξη του Πειραιά. Προβάλλουμε την εξαιρετική ποιότητα των τοπικών μας επιχειρήσεων, στηρίζουμε τους δημιουργούς μας και αποδεικνύουμε ότι αυτή η πόλη ξέρει να συγκινεί, να γοητεύει και να προσφέρει κορυφαίες εμπειρίες».

Η Αρχαία Ελεύθερνα τίμησε τους νεκρούς της

Η Αρχαία Ελεύθερνα τηρώντας την παράδοση, τίμησε και φέτος τους νεκρούς των εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων, σε μια σεμνή τελετή που πραγματοποιήθηκε το πρωί της Κυριακής 9 Αυγούστου 2026. Παράλληλα τίμησε και τους καταδρομείς που έχασαν τη ζωή τους, κατά τον ταραγμένο Ιούλιο του 1974, στην Κύπρο.

Μετά τη θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Π. Ηλία χοροστατούντος του Αρχιμανδρίτη **Παρθένιου**, τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση στο περικαλλές ηρώο πεσόντων. Στη συνέχεια, έγινε κατάθεση στεφάνων. Για την «ΟΜΟΝΟΙΑ» το στεφάνι κατέθεσε ο Πρόεδρος της Αδελφότητας και Αντιπρόεδρος του ΠΣΚ κ. Θ. Τσόντος, ενώ ιδιαίτερα συγκινητική υπήρξε η στιγμή κατά την οποία ο Αξιωματικός ΕΛ.ΑΣ ε.α **Βασίλης Αποστολάκης**, έδωσε το στεφάνι στον **Χαράλαμπο Αποστολάκη**, Έφεδρο Αξιωματικό της 1ης μοίρας Καταδρομών και οι παρευρισκόμενοι ξέσπασαν σε χειροκροτήματα.

Στον μεστό χαιρετισμό του ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου «Η Αρχαία Ελεύθερνα», κ. **Κώστας Αποστολάκης**, ευχαρίστησε από καρδιάς τους σεβαστούς προσκυνητές, που τίμησαν την μνήμη των ηρώων του χωριού, χαρακτηρίζοντας τη συγκέντρωση «**χρέος προγονικής τιμής και εθνικής μνημοσύνης**» για να αποτεθεί ο ανάλογος φόρος τιμής στους πεσόντες συγχωριανούς. Δήλωσε δε, ότι έχουμε υποχρέωση να διατηρούμε ζωντανή τη μνήμη των ηρώων τελώντας μνημόσυνα, όπου οι ζωντανοί αναβαπτίζονται και οι νεκροί ανακουφίζονται.

Γιατί όπως επεσήμανε και ο κ. **Ζαχαρίας Κ. Βολτυράκης**:

Αναπαίμενοι κείτουνται στ' αυλές του Παραδείσου
στη λευτεριάς βιγλάτορες αν δεν τσι λησμονήσουν

Τέλος τον κόσμο ενθουσίασε και ο κ. **Σπύρος Ζαχαράκης**, Πρόεδρος Συλλόγου Αθηνών «Ο Προφήτης Ηλίας» με τις ματινάδες του:

Ενδεικτικά να αναφέρουμε μερικές:

Οι άνθρωποι οι αγράμματοι
με τόλμη και με κόπο
εκάμανε περήφανη
την Κρήτη και τον τόπο.

Ξέρεις ότι θα σκοτωθείς
αν δε πρωτοκοτώσεις
μα θέλει δύναμη πολλή
τουφέκι να σηκώσεις,

Ήταν η υπέρτατη
από μέρους τους θυσία,
γί αυτό, δικαίως, πέρασαν
εις την Αθανασία.
Αιωνία τους η μνήμη!

Γεώργιος Ν. Χριστοδουλάκης M.D.
Διευθυντής Ορθοπεδικής Κλινικής

Ακτή Κουντουριώτη 7, 185 35 Πειραιάς
Κατερίνης 3, 118 55 Βοτανικός | Δελβίνου 44, 113 63 Κυψέλη
Τ. 210 345 7458 | Κ. 6974 735 370
E. info@orthoclinicathens.gr

ΜΑΣΤΡΟΝΙΚΟΛΑΣ

η πιο γλυκιά ιστορία
του Πειραιά

ΚΑΡΑΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 68 Πειραιάς 210 4123783

Facebook: Μαστρονικολας παραδοσιακο γαλακτοπωλειο ζαχαροπλαστειο απο το 1909
Instagram & TikTok: mastronikolas_karaoli

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Κ. Γεραρχάκης

από το 1979

www.gerarchakispottery.gr

Μαργαρίτες Μυλοποτάμου, Ρέθυμνο Κρήτης
2834092194 | 6976611653 | galliakik@yahoo.gr

Τσικουδιά

κρητικό μεζεδοπωλείο

Ακτή Θεμιστοκλέους 68 Πειραιάς
τηλ.: 210 4525557 f: τσικουδια insta: tsikoudia

**ΕΜΠΕΙΡΟ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ**

ΑΠΟΦΡΑΞΕΙΣ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕ ΚΑΜΕΡΑ
ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΦΡΕΑΤΙΩΝ

69 80 85 3000

www.ades.gr | info@ades.gr

Π. Ηλίας: Εκεί όπου η Πίστη συναντά την Ιστορία

Τη μεγάλη μορφή και το έργο του Αγίου, ενδόξου και «έν προφήταις μεγίστου» Προφήτη Ηλία του Θεσβίτη, τιμά κάθε χρόνο η Εκκλησία μας στις 20 Ιουλίου.

Για την «ΟΜΟΝΟΙΑ», η ημέρα αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία αφού τα παιδιά της, ντυμένα με τις παραδοσιακές τους ενδυμασίες και συνοδευόμενα από μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, σήκωναν στους ώμους τους επί σειρά ετών, την Ιερή Εικόνα της Ενορίας του σωματίου στην Καστέλα και την περιέφεραν στους δρόμους του Πειραιά, ακολουθούμενα από πλήθος συγκινημένων πιστών.

Αξίζει όμως, να σταθούμε και στον ιστορικό ναό του Προφήτη Ηλία που βρίσκεται στον λόφο Φρουδιά, ανατολικά των Χανίων, δίπλα σε ένα από τα σημαντικότερα πολιτικά μνημεία της νεότερης ελληνικής ιστορίας, τους Τάφους των Βενιζέλων.

Ο ναός αποτελεί ένα σεβάσμιο θρησκευτικό και ιστορικό μνημείο, άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιστορία της Κρήτης.

Χτίστηκε αρχικά κατά τη διάρκεια της Ενετοκρατίας, με το μικρότερο νότιο κλίτος να είναι αφιερωμένο στον Προφήτη Ελισσαίο. Κατά τον 16ο αιώνα προστέθηκε το μεγαλύτερο βόρειο κλίτος, αφιερωμένο στον Προφήτη Ηλία, μέσω ενός τοξωτού ανοίγματος στον υπάρχοντα βόρειο τοίχο. Ο ναός υπέστη σοβαρές καταστροφές, κατά τους βομβαρδισμούς των Μεγάλων Δυνάμεων, για να ανακατασκευαστεί αργότερα.

Σε μικρή απόσταση από τους Τάφους των Βενιζέλων, υψώνεται το άγαλμα του Σπύρου Καγιαλέ, του Κρητικού που έγινε σύμβολο ανδρείας και αντίστασης, όταν ύψωσε το σώμα του ως ανθρώπινο ιστό, για να στηρίξει την ελληνική σημαία.

Έτσι, ο λόφος του Προφήτη Ηλία δεν είναι μόνο ένας τόπος με πανοραμική θέα στα Χανιά και στο Κρητικό πέλαγος, αλλά ένας τόπος όπου συναντώνται η πίστη, η ιστορία και ο αγώνας για την ελευθερία.

Μάλιστα η μορφή του Θεσβίτη, βαθιά ριζωμένη στην πίστη, αλλά και στη λαϊκή παράδοση της Κρήτης, έχει εμπνεύσει μέσα στα χρόνια ακόμα και τραγούδια, όπως το γνωστό ριζίτικο, που συνδέει τον Προφήτη Ηλία με μια από τις πιο δύσκολες στιγμές της νεότερης ιστορίας της Κρήτης:

«Τρεις καπετάνιοι κάθονται εις τον Προφήτ' Ηλία
και κλαίγουνε λυπητερά το γέρο Βενιζέλο.

Ξύπνα, καημένο γέροντα, και μη βαροκοιμάσαι,
και πήραν Φράγκοι το Μωριά κι οι Γερμανοί την Κρήτη,
κι εσύ κοιμάσαι αμέριμνος...»

Η καμπάνα του Ιερού ιστορικού Ναού του Προφήτη Ηλία, με την ημερομηνία «1899»

Ηλέκτρα Τραμπακοπούλου
 Κοσμηματοπώλης
 Απόφοιτος Γεωλογικού Ινστιτούτου Αμερικής GIA
 ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 4, 185 35 ΠΕΙΡΑΙΑΣ • Τηλ.: 210 4111 949 - 210 4111 954
 e-mail: jtrabak@yahoo.gr •   Trabakopoulos Jewellery

SAVRAMIS
γένση από θάλασσα!

 Φωτογραφίες Βιντεοσκοπήσεις
 σε όλη την Αττική
ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΖΕΡΑΚΗΣ
 69 70 819 593
 divermk@hotmail.com

7ο Παγκόσμιο Συνέδριο Κρητών: Από τις ιδέες στις πράξεις!

Με ένα ισχυρό μήνυμα ενότητας, συνεργασίας και αισιοδοξίας για το μέλλον, ολοκληρώθηκε στα Χανιά, το 7ο Παγκόσμιο Συνέδριο Κρητών, η μεγάλη συνάντηση του απανταχού Κρητικού Ελληνισμού, που έφερε κοντά Κρήτες και μέλη της Κρητικής Διασποράς, από διαφορετικές χώρες και ηπείρους.

Για τέσσερις ημέρες, από τις 23 έως τις 26 Ιουλίου 2026, η Κρήτη βρέθηκε στο επίκεντρο ενός ουσιαστικού διαλόγου, για το παρόν και κυρίως για το μέλλον του νησιού και των ανθρώπων του, με κεντρικό θέμα: «Η Κρήτη και οι Κρήτες του σήμερα και του αύριο».

Στις εγκαταστάσεις της Ορθόδοξης Ακαδημίας Κρήτης, στο Κολυμπάρι Χανίων, περίπου 150 σύνεδροι από όλες τις ηπείρους, εκπρόσωποι της Κρητικής Ομογένειας, επιστήμονες, ακαδημαϊκοί, επιχειρηματίες, εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας των πολιτών, συναντήθηκαν, αντάλλαξαν απόψεις και κατέθεσαν προτάσεις, για μια Κρήτη με ισχυρότερη παρουσία και μεγαλύτερη εξωστρέφεια.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε 24 θεματικές ενότητες, 65 εισηγητές και 8 κεντρικές ομιλίες, αναδεικνύοντας ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων, που αφορούν στην οικονομία, την ανάπτυξη, το περιβάλλον, την παιδεία, τον πολιτισμό και την κοινωνία.

Το κλίμα της διοργάνωσης, είχε αρχίσει να διαμορφώνεται ήδη από τις 21 Ιουλίου, με τη μεγάλη παραδοσιακή Στράτα στο Ενετικό Λιμάνι των Χανίων. Προηγήθηκε η επίσημη έπαρση των σημαιών των οργανώσεων-μελών του Παγκοσμίου Συμβουλίου Κρητών, στο ιστορικό Φρούριο Φιρκά και ακολούθησε μια ξεχωριστή πορεία στους δρόμους της παλιάς πόλης.

Πολιτιστικοί σύλλογοι, χορευτικά συγκροτήματα και εκπρόσωποι της κρητικής ομογένειας, έδωσαν το δικό τους χρώμα στην εκδήλωση, μεταφέροντας στους δρόμους της πόλης, τον ήχο της λύρας και τον παλμό της κρητικής παράδοσης. Η πορεία κατέληξε στο Γιαλί Τζαμί, όπου η νεολαία παρουσίασε κρητικούς χορούς, συνοδευόμενη από τον Μανώλη Κονταρό και το συγκρότημά του.

Οι εργασίες του Συνεδρίου, ξεκίνησαν επίσημα την Πέμπτη 23 Ιουλίου, με την πρώτη ημέρα να είναι αφιερωμένη στην Ομογένεια, την Οικονομία και την Ανάπτυξη. Στο επίκεντρο βρέθηκε ο ρόλος των Κρητών του εξωτερικού και η δυνατότητα να αποτελέσουν ακόμη ισχυρότερο σύνδεσμο, ανάμεσα στην Κρήτη και τον υπόλοιπο κόσμο. Οι συζητήσεις ανέ-

δειξαν τις μεγάλες δυνατότητες που υπάρχουν για νέες συνεργασίες, στην οικονομία, την επιχειρηματικότητα, την επιστήμη, την έρευνα, την καινοτομία, την τεχνολογία, και τον τουρισμό.

Την Παρασκευή 24 Ιουλίου, η θεματική ενότητα αφορούσε στην Κλιματική Κρίση και το Περιβάλλον, ζητήματα που αποκτούν ολοένα μεγαλύτερη σημασία, για το μέλλον του νησιού. Η προστασία του φυσικού πλούτου, η ορθολογική διαχείριση των φυσικών πόρων, η βιώσιμη ανάπτυξη και οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, αποτέλεσαν αντικείμενο συζήτησης, με την ανάγκη για ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, που θα συνδυάζει την οικονομική πρόοδο, με την προστασία του περιβάλλοντος.

Το Σάββατο 25 Ιουλίου, οι εργασίες στράφηκαν στην Παιδεία και τον Πολιτισμό. Η γλώσσα, η ιστορία, η μουσική, οι χοροί, τα ήθη και τα έθιμα της Κρήτης, αναδείχθηκαν ως οι ισχυροί κρίκοι που εξακολουθούν να συνδέουν τους Κρήτες της Διασποράς, με τη γενέτειρα. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στη νέα γενιά και στην ανάγκη, η κρητική ταυτότητα να μεταδοθεί στους νέους, όχι ως μια απλή ανάμνηση των γονιών και των παππούδων τους, αλλά ως ένα ζωντανό κομμάτι της προσωπικότητάς τους και της σύγχρονης ζωής τους.

Στο ίδιο πλαίσιο, συζητήθηκε η ανάγκη στενότερης σύνδεσης της επιστημονικής και ακαδημαϊκής κοινότητας της Ομογένειας, με τους νέους της Ελλάδας, μέσα από τη μεταφορά γνώσης, την καθοδήγηση και τη δημιουργία νέων ακαδημαϊκών και επαγγελματικών γεφυρών.

Η ημέρα όμως δεν περιορίστηκε μόνο στις συνεδριακές αίθουσες. Οι σύνεδροι επισκέφθηκαν τις Λουσακίες Κισσάμου, έναν τόπο άρρηκτα συνδεδεμένο με την παράδοση του συρτού χορού, όπου γνώρισαν από κοντά την ιστορία και τη μουσικοχορευτική παράδοση της περιοχής. Η ημέρα ολοκληρώθηκε με ένα αυθεντικό κρητικό γλέντι, όπου η μουσική και ο χορός έδωσαν συνέχεια στην όμορφη επικοινωνία των συνέδρων.

Η Κυριακή 26 Ιουλίου, τελευταία ημέρα των εργασιών, ήταν αφιερωμένη στη Συμπερίληψη, την Κοινωνική Ευθύνη και τον Εθελοντισμό. Στο επίκεντρο τέθηκαν ζητήματα κοινωνικής αλληλεγγύης, δημόσιας υγείας, ψυχικής ανθεκτικότητας, προστασίας των ευάλωτων ομάδων, συμπερίληψης και εθελοντικής προσφοράς. Οι συζητήσεις ανέδειξαν την ανάγκη ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής και της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο, αποδεικνύοντας ότι το μέλλον της Κρήτης, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ποιότητα ζωής και την ευημερία των ανθρώπων της.

Με την ολοκλήρωση των εργασιών, ο Περιφερειάρχης Κρήτης Σταύρος Αρναουτάκης κήρυξε την επίσημη λήξη του Συνεδρίου, κατά τη διάρκεια του οποίου, ακούστηκαν πολλές ιδέες και κατατέθηκαν σημαντικές προτάσεις.

Το μεγάλο ζητούμενο ωστόσο, αρχίζει τώρα. Γιατί ένα Συνέδριο κρίνεται, όχι μόνο από όσα ειπώθηκαν στις αίθουσες διαξαγωγής του, αλλά και από όσα θα ακολουθήσουν μετά την ολοκλήρωσή του.

Η πρόκληση είναι, οι ιδέες που κατατέθηκαν και οι προτάσεις που διατυπώθηκαν, να μη μείνουν απλώς καταγεγραμμένες, αλλά να μετατραπούν σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, συνεργασίες και κυρίως, σε πράξεις.

Οψόμεθα!

Γενική Συνέλευση ΠΣΚ

Την Δευτέρα 27 Ιουλίου 2026, πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το καταστατικό, η καθιερωμένη Γενική Συνέλευση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Κρητών (Π.Σ.Κ.), στην Ιερά Μονή Αρκαδίου, στο Ρέθυμνο, μέσα σε κλίμα ενότητας, συγκίνησης και ιστορικής μνήμης.

Οι εργασίες της Συνέλευσης, αποτέλεσαν το επιστέγασμα του 7ου Παγκοσμίου Συνεδρίου Κρητών, που είχε πραγματοποιηθεί τις αμέσως προηγούμενες ημέρες.

Κατά τη διάρκειά της, παρουσιάστηκε από τον Πρόεδρο του Π.Σ.Κ., κ. Ν. Καστρινάκη, ο απολογισμός των δράσεων του Συμβουλίου κατά το τελευταίο έτος, ο οποίος τέθηκε προς έγκριση και ψηφίστηκε από τα μέλη.

Η συνάντηση στην ιστορική Μονή Αρκαδίου, συνδυάστηκε με εκδήλωση μνήμης για τη συμπλήρωση 160 χρόνων από το Ολοκαύτωμα της Μονής, αποτίοντας φόρο τιμής στους ήρωες, που με την αυτοθυσία τους άφησαν ανεξίτηλο το αποτύπωμά τους στην ιστορία της Κρήτης και ανέδειξαν διαχρονικές αξίες, όπως η ελευθερία, η αξιοπρέπεια και η αυτοθυσία.

Οι σύνεδροι είχαν την ευκαιρία να λάβουν την ευλογία του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Προδρόμου, να ξεναγηθούν στους χώρους της ιστορικής Μονής και να γνωρίσουν από κοντά, τον τόπο που αποτελεί σύμβολο αγώνα και ελευθερίας.

Η ημέρα ολοκληρώθηκε με την αυθεντική κρητική φιλοξενία και ένα πλούσιο γεύμα, σε μια ιδιαίτερα ζεστή ατμόσφαιρα, που έδωσε την ευκαιρία στους Κρήτες από την Ελλάδα και τη διασπορά, να ανταμώσουν για άλλη μια φορά, να συζητήσουν και να ανανεώσουν, τους δεσμούς που τους ενώνουν με την ιδιαίτερη πατρίδα τους.

Η «ΟΜΟΝΟΙΑ» στο 7ο Παγκόσμιο Συνέδριο Κρητών

Αντιπροσωπευτικό τμήμα των μουσικοχορευτικών συγκροτημάτων της Αδελφότητας, συνοδευόμενο από τον Πρόεδρό της και Αντιπρόεδρο του Π.Σ.Κ., βρέθηκε στο Κολυμπάρι Χανίων, προκειμένου να παρακολουθήσει τις εργασίες του 7ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Κρητών.

Ο κ. Θεόδωρος Τσόντος, είχε την ευκαιρία να συζητήσει και να ανταλλάξει απόψεις με τους συνέδρους, αλλά και να τοποθετηθεί σε διάφορα θέματα, καταθέτοντας την πολυετή εμπειρία του, από την ενασχόλησή του με την κρητική παράδοση.

Το Σάββατο μάλιστα, κλήθηκε μαζί με εκλεκτούς συνεχιστές του πολιτιστικού πλούτου της Κρήτης, την κα Ε. Βάμβουκα, ιδρύτρια του εργαστηρίου παραδοσιακής φορεσιάς «Κρητικό Αργαστήρι», τον κ. Θ. Πατεράκη, πρώην Πρόεδρο του Συλλόγου Στιχουργών Νομού Χανίων και τον κ. Γ. Σαμόλη, καλλιτέχνη της κρητικής μουσικής, να απαντήσει σε ερωτήσεις που τους έθεσε ο κ. Ν. Καστρινάκης.

Η συζήτηση αφορούσε στο αντικείμενο με το οποίο ασχολείται ο καθένας και τον τρόπο με τον οποίο, μέσα από διαφορετικούς δρόμους, συμβάλλει στη διατήρηση, τη διάδοση και τη συνέχιση της πλούσιας κρητικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Ο κ. Τσόντος τόνισε μεταξύ άλλων, ότι η αγάπη για τις ρίζες και την παράδοση ξεκινά από την οικογένεια, παραθέτοντας προσωπικά του βιώματα. Στη συνέχεια, η συμμετοχή των νέων στους τοπικούς συλλόγους και η επαφή τους με την κρητική φορεσιά και τον χορό, λειτουργούν σαν ένα πρόσφορο έδαφος, στο οποίο ο σπόρος, ανθίζει και μεγαλώνει.

Σε ερώτηση μάλιστα, για το πώς ο ίδιος χορεύει με τόσο πάθος, απάντησε πως είναι η αγάπη για την Κρήτη που «βάζει φτερά στα πόδια του», ενώ παράλληλα, φροντίζει να επιλέγει μελωδίες, που τον αγγίζουν βαθιά στην καρδιά.

Το πιο συγκινητικό στοιχείο αυτής της μεγάλης συνάντησης, ήταν ότι τα κρητικόπουλα του Πειραιά είχαν την ευκαιρία

να γνωρίσουν συμπατριώτες τους που κατοικούν μακριά από την ιδιαίτερη πατρίδα τους, να ανταλλάξουν απόψεις, να μοιραστούν εμπειρίες και να δημιουργήσουν νέες φιλίες. Κάθε βράδυ δε, ένωναν τα βήματά τους με εκείνα των χορευτών της Ομογένειας, αποδεικνύοντας πως η απόσταση δεν μπορεί να χωρίσει ανθρώπους που μοιράζονται κοινές ρίζες. Αντίθετα, μπορεί να γίνει δύναμη όταν μετατρέπεται σε γέφυρα επικοινωνίας, συνεργασίας και δημιουργίας.

Έτσι τα παιδιά, συμμετείχαν με ενθουσιασμό στα γλέντια που πραγματοποιήθηκαν καθημερινά, μετά το πέρας των εργασιών.

Το πρώτο βράδυ γλέντησαν και χόρεψαν στον Δήμο Πλατανιά, με το συγκρότημα του Η. Χορευτάκη, το δεύτερο στον Δήμο Κισσάμου, στην παραδοσιακή ψαροταβέρνα «Ο Στημαδώρης», με τους Στρ. Σκαράκη και Ν. Σφηνιά, το τρίτο στον προαύλιο χώρο της Ορθόδοξης Ακαδημίας Κρήτης, με τους Γ. Κακλή και Β. Γκοσμάνη, ενώ το τελευταίο βράδυ στον Βοτανικό Κήπο Κρήτης, διασκέδασαν με τον Σ. Τσουρδαλάκη και το συγκρότημά του.

Κατά τη διάρκεια, μάλιστα, της Γενικής Συνέλευσης, ο Πρόεδρος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» εστίασε ιδιαίτερα στη νεολαία, επισημαίνοντας ότι βασικός στόχος όλων πρέπει να είναι, η εξεύρεση τρόπων που θα παρακινούν τους νέους να συμμετέχουν όλο και περισσότερο σε τέτοιες πρωτοβουλίες.

Γιατί η παράδοση, δεν είναι μόνο όσα παραλάβαμε από τους προηγούμενους. Είναι κυρίως όσα καταφέρνουμε να παραδώσουμε στους επόμενους. Και αυτό ήταν ίσως το πιο δυνατό μήνυμα του 7ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Κρητών: Πως όσο υπάρχουν παιδιά που φορούν την κρητική φορεσιά, πιάνουν ο ένας το χέρι του άλλου και χορεύουν στον ίδιο κύκλο, η Κρήτη θα συνεχίσει να ταξιδεύει από το νησί μέχρι τον Πειραιά και από την Ελλάδα μέχρι τα πιο μακρινά σημεία του κόσμου.

«Οδός Αποδήμων Κρητών»

Λίγες ημέρες μετά την ολοκλήρωση του 7ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Κρητών στα Χανιά, ο Δήμος Αγίου Νικολάου, τίμησε

με έναν ιδιαίτερο και συμβολικό τρόπο τους Αποδήμους Κρήτες.

Συγκεκριμένα, την Τρίτη 28 Ιουλίου 2026, πραγματοποιήθηκε η επίσημη ονοματοδοσία του παράλληλου δρόμου της οδού Walt Disney, μεταξύ των οδών Γαληνού και Ιπποκράτους, σε «Οδό Αποδήμων Κρητών», ως ελάχιστη αναγνώριση της πολύτιμης προσφοράς και της διαχρονικής παρουσίας των Κρητών της Ομογένειας, στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε παρουσία εκπροσώπων της Αυτοδιοίκησης, φορέων της κρητικής διασποράς και πολιτών. Ανάμεσά τους βρέθηκε και ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» και Αντιπρόεδρος του Παγκόσμιου Συμβουλίου Κρητών, κ. Θ. Τσόντος.

Όπως ανέφερε ο Πρόεδρος του Παγκόσμιου Συμβουλίου Κρητών, κ. Ν. Καστρινάκης, η ιδέα για την ονοματοδοσία γεννήθηκε πριν από τρία χρόνια, αμέσως μετά την ολοκλήρωση του 6ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Κρητών, το οποίο είχε φιλοξενηθεί στον Άγιο Νικόλαο. Η πρόταση δε, κατοχυρώθηκε με την απόφαση 301/26-11-2025 του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ιδιαίτερα συμβολική ήταν και η φύτευση μιας ελιάς, η οποία ακολούθησε τα αποκαλυπτήρια, μεταφέροντας το μήνυμα ότι όπως οι ρίζες του ισχυρού και αιώνιου αυτού δέντρου, παραμένουν βαθιά δεμένες με την κρητική γη, έτσι και οι Αποδήμοι Κρήτες, ακόμη και μακριά από την πατρίδα τους, διατηρούν άρρηκτο τον δεσμό τους με τον τόπο καταγωγής τους.

Μια ονομασία δρόμου λοιπόν, που δεν αποτελεί απλώς μια πινακίδα στον χάρτη του Αγίου Νικολάου. Αποτελεί έναν συμβολικό φόρο τιμής, σε όλους εκείνους τους Κρήτες, που έφυγαν από το νησί, δημιούργησαν νέες ζωές σε κάθε γωνιά της Ελλάδας και του κόσμου, αλλά κράτησαν ζωντανή μέσα τους την Κρήτη, τη μνήμη, την παράδοση και τις ρίζες τους.

Λίγα λόγια για το Παγκόσμιο Συμβούλιο Κρητών

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Κρητών ιδρύθηκε το 2003, με σκοπό την προάσπιση και τη διαφύλαξη της ιστορίας και της πολιτιστικής παράδοσης της Κρήτης και της Ελλάδας, καθώς και τη μετάδοσή τους στις νεότερες γενιές και στις κοινωνίες όπου ζουν και δραστηριοποιούνται Κρήτες.

Στο Συμβούλιο συμμετέχουν η Παγκρητική Ένωση Αμερικής, η Κρητική Ομοσπονδία Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας, η Παγκρητική Ομοσπονδία Ευρώπης, η Παγκρήτια Ένωση Αθηνών, η Παγκρήτια Αδελφότητα Μακεδονίας, η Αδελφότητα Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» και η Παγκρήτια Ένωση Νότιας Αφρικής.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Γράφει ο Γ. Καρτσώνης

Μετά την αποτυχία της επανάστασης της 1ης Μαρτίου 1935 ο Ελευθέριος Βενιζέλος κατέφυγε στη Νεάπολη της Ιταλίας. Εκεί, τρεις ημέρες μετά την εγκατάστασή του σε ξενοδοχείο, υπέστη ένα ελαφρύ εγκεφαλικό επεισόδιο.

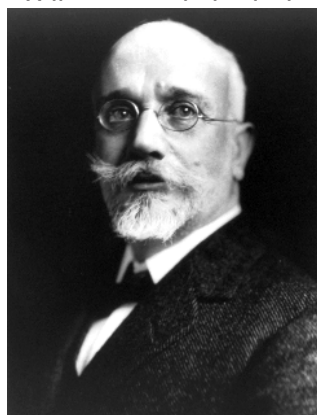
Ο γιατρός που τον εξέτασε προειδοποίησε τη σύζυγό του Έλενα ότι αυτά τα επεισόδια επαναλαμβάνονται. Λίγες ημέρες μετά ο Βενιζέλος ανάρρωσε και εγκαταστάθηκε στο Παρίσι.

Στην Ελλάδα επακολούθησαν δεινές ημέρες για τους οπαδούς του. Ο Βενιζέλος, ο Πλαστήρας και άλλοι καταδικάστηκαν ερήμην σε θάνατο. Οι στρατηγοί Αναστάσιος Παπούλας, Μιλτιάδης Κοιμήσης και ο Χανιώτης επίλαρχος Σταμάτης Βολάνης εκτελέστηκαν. Στις ένοπλες δυνάμεις και στα σώματα ασφαλείας έγινε αληθινό πογκρόμ εναντίον των Φιλελευθέρων οι οποίοι έχασαν τα στηρίγματά τους. Ακολούθησαν μονόπλευρες εκλογές τον Ιούνιο 1935 (οι Φιλελεύθεροι και τα μικρά Βενιζελικά κόμματα απείχαν). Την αρχηγία των Φιλελευθέρων ανέλαβε ο Θεμιστοκλής Σοφούλης.

Ο Σοφούλης αρχικά ήταν τοποτηρητής. Οποιαδήποτε απόφασή του είχε την έγκριση του Βενιζέλου με τον οποίο βρισκόταν σε διαρκή επικοινωνία, μέσω επιστολών. Ο Βενιζέλος αντελήφθη ότι πλέον η παλινόρθωση ήταν αναπόφευκτη. Προσπάθησε λοιπόν να αμβλύνει τις συνέπειές της. Η πολιτική του εδραζόταν σε τρεις άξονες: α) Ο Γεώργιος να επιστρέψει ως βασιλεύς όλων των Ελλήνων β) Εφαρμογή του συντάγματος του 1911 και ελεύθερες εκλογές και γ) Αμνηστευση και επαναφορά στο στράτευμα όλων όσων είχαν διωχθεί. Από το μέτρο της αμνηστίας εξαιρούσε τον εαυτό του. Τελικά ύστερα από ένα νόθο δημοψήφισμα, στο οποίο πρωτοστάτησαν ο Παπάγος και ο Κονδύλης, ο Γεώργιος επανήλθε.

Η πρώτη κίνησή του ήταν ο παραμερισμός του Κονδύλη (τον οποίο δεν χρειαζόταν πιά) και η ανάθεση της πρωθυπουργίας στον μετριοπαθή Δεμερτζή, καθηγητή της Νομικής. Ο Γεώργιος δυστυχώς τίποτε δεν έμαθε και τίποτα δεν ξέχασε κατά τη διάρκεια της εξορίας του. Έχει ζήσει τρεις εξώσεις. Μία το 1917 όταν έφυγε ο πατέρας του Κων/νος και ο ίδιος ως διάδοχος. Δεύτερη το 1922 μετά την επανάσταση Πλαστήρα – Γονατά, όταν έφυγε πάλι ο πατέρας του. Δεν επιθυμεί τέταρτη έξωση. Είναι λοιπόν ιδιαίτερα ανασφαλής. Δεν θέλει με κανένα τρόπο να επανέλθουν στο στράτευμα οι διωχθέντες. Ίδια είναι και η θέση του αρχηγού του ΓΕΣ Αλέξανδρου Παπάγου, που είναι ο ισχυρός βραχίονάς του στο

στρατό. Λίγες ημέρες μετά την ορκωμοσία Δεμερτζή ο Παπάγος αναλαμβάνει και το υπουργείο Στρατιωτικών διατηρώντας τη θέση του στο ΓΕΣ. Ο Σοφούλης με επιστολή του στο Γεώργιο ζητά αμνηστία, ελεύθερες εκλογές και επαναφορά των αποτάκτων. Ο Γεώργιος έδωσε χάρη και όχι αμνηστία στους στρατιωτικούς. Έτσι το αποτακτικό ζήτημα δεν λύνεται. Στις 25 Ιανουαρίου 1936 διενεργούνται εκλογές. Το κόμμα των Φιλελευθέρων έρχεται πρώτο με μεγάλη διαφορά παρά το ότι ο κρατικός μηχανισμός είναι εναντίον του. Καθώς όμως δεν συγκεντρώνει απόλυτη πλειοψηφία δεν μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση.

Λίγες ημέρες μετά πεθαίνει ο Γεώργιος Κονδύλης. Τρεις από τους βουλευτές του θα ψηφίσουν κατόπιν τον Σοφούλη ως πρόεδρο της Βουλής. Στις 19 Φεβρουαρίου ο Σοφούλης συμφωνεί με τον Σκλαβαίνα να δεχθεί τη στήριξη του Παλλαϊκού Μετώπου (Κ.Κ.Ε) στο σχηματισμό κυβέρνησης των Φιλελευθέρων. Στις 5 Μαρτίου ενώ επίκειται η εκλογή προέδρου της Βουλής ο Παπάγος παρουσιάζεται στον Γεώργιο και απαιτεί να μη σχηματιστεί κυβέρνηση Σοφούλη, στηριγμένη σε κομμουνιστές βουλευτές. Ο Γεώργιος απομακρύνει τον Παπάγο από το υπουργείο χωρίς όμως να του στερήσει την αρχηγία του Γ.Ε.Σ. Την ίδια μέρα ορίζεται υπουργός Στρατιωτικών ο Μεταξάς (Ο Δεμερτζής ουσιαστικά βρέθηκε προ τελεσμένου γεγονότος).

Ήταν μια κίνηση που είχε σκοπό να ρίξει στάχτη στα μάτια, καθώς ο Μεταξάς εμφανιζόταν διαλλακτικός. Διεμήνυε στους Φιλελευθέρους ότι ήθελε να λύσει το αποτακτικό, αλλά εμποδιζόταν από τους ακραίους. Θα έπρεπε λοιπόν να τον στηρίξουν και να δείξουν λίγη υπομονή.

Να σημειώσουμε ότι ο ίδιος ουδέποτε διέθετε μεγάλο λαϊκό έρεισμα. Το κόμμα του συνετρίβη στις τελευταίες εκλογές. Ο Βενιζέλος που παρακολουθεί τις εξελίξεις επικροτεί την έστω περιορισμένη αποπομπή του Παπάγου. Στις 6 Μαρτίου ο Σοφούλης εκλέγεται πρόεδρος της Βουλής. Επακολουθεί πανδαιμόνιο αποδοκιμασιών από την αντιβενιζελική πτέρυγα. Την επομένη ο Γεώργιος αναγκαστικά του αναθέτει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, την οποία ο Σοφούλης καταθέτει στις 11 Μαρτίου για να μην οξύνει την κατάσταση.

Παρίσι 12 Μαρτίου.

Σύμφωνα με τον Γεώργιο Ρούσσο, ο Βενιζέλος βγαίνει για την συνηθισμένη του πρωινή βόλτα, συνοδευόμενος από τον Χανιώτη σωματοφύλακά του Ανδρέα Γυπαράκη. Κάνει σχέδια για το μέλλον.

«Όταν ησυχάσουν τα πράγματα θα κατέβω στην Κρήτη και θα ασχοληθώ με τον κήπο μου. Θα γίνω νέος Κινγκκινάτος». Και ύστερα «Μα θα ησυχάσω; Πώς να μείνει ήσυχος ένας λαός μες στη μιζέρια και τη φαυλότητα που τον ρίχνουν οι αντίπαλοί μας όταν γνώρισε την πρόοδο και τη δόξα;»

Κατόπιν γευμάτισε σε κέντρο καλεσμένος από Αιγυπτίους φίλους του. Εκεί κάνει δύο τραγικές προβλέψεις: «Η κυβέρνηση Δεμερτζή είναι ασταθής. Γρήγορα θα έχουμε εξελίξεις δυσμενείς για τον Ελληνικό λαό», «Από τη στιγμή που ο Χίτλερ έδειξε τους σκοπούς του και προετοιμάζεται με πάθος για την πραγματοποίησή τους, τί σκοπό εξυπηρετεί η στάση της Βρετανίας απέναντι στους Γερμανούς;».

Το βράδυ ασχολήθηκε με την αλληλογραφία του και γύρω στα μεσάνυχτα κατακλίθηκε. Ξημέρωσε η 13η Μαρτίου, ημέρα Παρασκευή. Όπως αναφέρει η Έλενα Βενιζέλου: «Στις 8 το πρωί, μπαίνοντας στο δωμάτιο τον βρήκα όρθιο, ακίνητο με το βλέμμα καρφωμένο και το στόμα του τραβηγμένο προς τα δεξιά. Δεν απήντησε στα ερωτήματά μου. Τον έσπρωξα ήσυχα προς το κρεβάτι του. Τότε μόνο με ρώτησε τί του είχε συμβεί». Σε όσους σπεύδουν δίπλα του απαντά «Δεν είμαι καλά». Η Έλενα ενημερώνει αμέσως τους γιατρούς, τα παιδιά του και τον Σοφούλη, στον οποίο στέλνει το παρακάτω τηλεγράφημα: «Με βαθύτατην οδύνην γνωρίζε ότι ο Πρόεδρος ασθενεί βαρέως».

Ενώ η είδηση πέφτει σαν βόμβα στην Αθήνα, την επομένη (14 Μαρτίου) ο Δεμερτζής ανασχηματίζει την κυβέρνησή του. Ο Μεταξάς γίνεται αντιπρόεδρος, διατηρώντας και το υπουργείο Στρατιωτικών.

Στο Παρίσι έσπευσε αμέσως ο γιατρός και φίλος του Βενιζέλου, Β. Σκουλάς, που ενημέρωνε συνεχώς τον Σοφούλη για την υγεία του.

Στον Πειραιά τα μέλη της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» συγκεντρώνονταν καθημερινά στα γραφεία της για να μάθουν νεώτερα, ενώ έγινε και ευχέλαιο για την υγεία του. Επί πέντε ημέρες ο Βενιζέλος πάλευε με το θάνατο. Στις 14 Μαρτίου ξαναβρήκε για λίγο τις αισθήσεις του και αναγνώρισε το γιό του Σοφοκλή, που μόλις είχε έρθει από τη Λωζάνη. Την Κυριακή 15 Μαρτίου άρχισε να επιδεινώνεται η κατάστασή του. Δεν είχε καμιά επαφή με το περιβάλλον. Τη Δευτέρα 16 Μαρτίου η κατάστασή του ήταν απελπιστική. Ωστόσο, όπως σημειώνει ο Ανδρέας Γυπαράκης,

μια ελαφρά κίνηση του χεριού και ένα τρεμουλιασμα στα χείλη μας γέμισαν φευγαλέες ελπίδες. Την επομένη, 17 Μαρτίου, χάθηκε πλέον κάθε ελπίδα.

Την Τετάρτη 18 Μαρτίου, λίγο μετά τις οκτώ το πρωί, η καρδιά του Εθνάρχη σταμάτησε να χτυπά.

Η είδηση του θανάτου του διαδόθηκε αστραπιαία σε όλο τον κόσμο. Ύστερα από δύο ημέρες η σορός του μεταφέρθηκε στον Ελληνορθόδοξο Ναό του Αγ. Στεφάνου, όπου εψάλη δέηση και εκτέθηκε σε λαϊκό προσκύνημα. Δέηση εψάλη και στην Αρμένικη Εκκλησία των Παρισίων. Στην Ελλάδα ξέσπασε θρήνος, ιδιαίτερα στις περιοχές όπου οι Φιλελεύθεροι πλειοψηφούσαν (στην Κρήτη, στον Πειραιά και σε όλους τους προσφυγικούς συνοικισμούς). Οι καμπάνες των εκκλησιών χτυπούσαν πένθιμα. Στα καφενεία η χαρτοπεξία σταμάτησε, όπως τη Μεγάλη εβδομάδα και δεν σερβίρονταν ποτά. Οι οπαδοί των Φιλελευθέρων πένθησαν τον αρχηγό τους και στα σπίτια τους, ανάβοντας κεριά και καντήλια στη φωτογραφία του. Σε σπίτια και σε καταστήματα αναρτήθηκαν μεσίστιες σημαίες. Σε πάρα πολλές εκκλησίες ψάλλονταν τρισάγια. Τρισάγιο έγινε και στον Προφήτη Ηλία με πρωτοβουλία της «**ΟΜΟΝΟΙΑΣ**».

Η σορός θα μεταφερόταν σιδηροδρομικά μέχρι το Πρίντεζι Ιταλίας. Εκεί θα κατέπλεαν τα αντιτορπιλικά «Κουντουριώτης» και «Ψαρά», τα οποία θα μετέφεραν το νεκρό στον Πειραιά. Από εκεί θα μεταφερόταν με πομπή στη Μητρόπολη της Αθήνας, όπου θα εξετίθετο σε λαϊκό προσκύνημα και θα γινόταν η επίσημη κηδεία. Κατόπιν θα επακολουθούσε η ταφή στα Χανιά.

Οι ακραίοι όμως αντιβενιζελικοί εξαπέλυσαν θυελλώδη προπαγανδριστική επίθεση από τον τύπο και με υποκινούμενες διαδηλώσεις ζητούσαν να μην περάσει ο νεκρός από την Αθήνα ούτε από τον Πειραιά, απειλώντας με αιματοχυσία. Δήλωναν μάλιστα ότι θα πετάξουν το φέρετρο στη θάλασσα. Μόλις ανακοινώθηκε η είδηση έγινε διαδήλωση στην πλατεία Ομονοίας. Ο όχλος λιθοβόλησε όσα καταστήματα είχαν μεσίστιες σημαίες. Συσχέτιζαν την κηδεία του Βενιζέλου με τους άταφους βασιλείς Κωνσταντίνο, Σοφία και Όλγα, των οποίων τα οστά βρίσκονταν σε κρύπτη του ορθόδοξου Ρωσικού ναού της Φλωρεντίας.

Για να κατευνάσει την κατάσταση ο Δεμερτζής δήλωσε ότι τα οστά των βασιλέων επρόκειτο να μεταφερθούν στην Αθήνα σε χρόνο που θα όριζε ο Γεώργιος.

Ωστόσο, τίποτα δεν σταματούσε το μένος των ακραίων. Οι υποτιθέμενοι χριστιανοί δεν σεβάστηκαν ούτε τους ιερούς ναούς. Δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα αναφέρει η εφημερίδα «Έθνος», τα οποία συνέβησαν την Κυριακή 22 Μαρτίου.

Στον ιερό ναό του Τιμίου Σταυρού Αιγάλεω εψάλετο τρισάγιο παρουσία όλων των κατοίκων του συνοικισμού. Όταν δύο παιδιά χτύπησαν πένθιμα την καμπάνα συνελήφθησαν και ξυλοκοπήθηκαν από έναν ενωματοάρχη. Στη Ραφήνα, την ίδια μέρα, ο σταθμάρχης της Χωροφυλακής δεν δίστασε να εισβάλει μέσα στον ναό και να διαλύσει το εκκλησίασμα με τη δικαιολογία ότι δε ζητήθηκε άδεια (και εκεί ήταν προσφυγικός συνοικισμός).

Σαν απάντηση στα τρισάγια υπέρ αναπαύσεως του Βενιζέλου οργανώθηκε στον Άγιο Κων/νο στην Ομόνοια μνημόσυνο των βασιλέων άλλα και των έξι εκτελεσθέντων υπευθύνων της Μικρασιατικής καταστροφής τη Δευτέρα 23 Μαρτίου. Στη διάρκεια του μνημοσύνου ακούγονταν μέσα και έξω από την εκκλησία βρισιές και κατάρες κατά του Βενιζέλου. Πολλοί αποχώρησαν αηδιασμένοι. Μόλιες τελείωσε το μνημόσυνο, όσοι έμειναν, έκαναν πορεία προς το Σύνταγμα στο υπουργείο Στρατιωτικών, όπου βρισκόταν ο Μεταξάς. Σε όλη την διάρκεια της πορείας ακούγονταν χυδαίες ύβρεις και κατάρες κατά των Φιλελευθέρων του Βενιζέλου. Ούτε ο Δεμερτζής δε γλύτωσε. Τον κατηγορούσαν και του ζητούσαν να απαγορεύσει την προσέγγιση του πλοίου στον Πειραιά.

Να σημειώσουμε ότι μνημόσυνο των βασιλέων είχε τελεστεί παλαιότερα χωρίς να υπάρξουν αντιδράσεις Φιλελευθέρων στη διάρκεια ή μετά τη θρησκευτική τελετή. Το γεγονός αυτό δείχνει και την πολιτιστική διαφορά των δύο πλευρών του Εθνικού διχασμού. Ο Μεταξάς δήλωσε ότι αναλαμβάνει να τηρήσει την τάξη στην κηδεία. Ο Δεμερτζής κλονίστηκε. Προτείνει στον Σοφούλη τα αντιτορπιλικά να πλεύσουν κατευθείαν στα Χανιά. Ο Σοφούλης επίσης δεν πιστεύει τις διαβεβαιώσεις του Μεταξά και δεν θέλει να οξύνει την κατάσταση. Κάτω από το βάρος των γεγονότων, παίρνει ως αρχηγός των Φιλελευθέρων την πρώτη πολιτική απόφασή του ερήμην του Βενιζέλου. Αποδέχεται την πρόταση του Δεμερτζή. Παρεκλήθη τηλεφωνικώς η Έλενα να συμφωνήσει και αυτή. Τί άλλο μπορούσε να κάνει;

Οι γιοί του Βενιζέλου, σύμφωνα με τον αείμνηστο Νικόλαο Παπαδάκη, διευθυντή του Ιδρύματος Βενιζέλου, εξοργίστηκαν γιατί δεν ενημερώθηκαν και οι ίδιοι για την απόφαση του Σοφούλη.

Ο «Κουντουριώτης» που μετέφερε την σορό και τα «Ψαρά» αναχώρησαν από το Πρίντεζι στις 24 Μαρτίου. Στις 26 πέρασαν τον Ισθμό, στον οποίο είχε συγκεντρωθεί πολύς κόσμος από τις γύρω περιοχές.

Αντί να κατευθυνθούν στον Πειραιά έβαλαν πλώρη προς νότο και έφτασαν στις 27 Μαρτίου στα Χανιά. Εκεί μια πραγματική λαοθάλασσα από όλη την

Ελλάδα περίμενε να χαιρετίσει τον μεγάλο νεκρό. Η ταφή έγινε στις 29 Μαρτίου στο Ακρωτήρι.

Η εφημερίδα «Ακρόπολις» υπολογίζει σε 100.000 τον κόσμο που βρέθηκε τις ημέρες εκδίνες στα Χανιά. Ανάμεσα στα χιλιάδες στεφάνια ήταν και εκείνο της «**ΟΜΟΝΟΙΑΣ**», της οποίας πολλά μέλη ήταν παρόντα.

Ο Γεώργιος δεν παρέστη στην κηδεία του ανθρώπου που διπλασίασε το κράτος στο οποίο βασίλευε. Εκπρόσωπός του ήταν ο αδελφός του, διάδοχος Παύλος.

Ο γράφων, νεαρός φοιτητής στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, είχα ακούσει πολλούς ηλικιωμένους Βενιζελικούς να κακίζουν τη μικρόψυχη, όπως τη χαρακτήριζαν, στάση του βασιλιά. Έλεγαν ακόμη ότι ο Πειραιάς είχε δικαίωμα να χαιρετίσει τον βουλευτή και δημότη του. Πρόσθεταν ότι οι Κρητικοί και οι πρόσφυγες από τους γύρω συνοικισμούς θα ήταν ασπίδα προστασίας του νεκρού από τον αντιβενιζελικό όχλο.

Οι εκδηλώσεις πένθους των οπαδών του Βενιζέλου τις ημέρες εκείνες δεν έχουν προηγούμενο στην νεότερη Ελληνική ιστορία, όπως δυστυχώς και οι ασχήμιες που έγιναν και γράφτηκαν από τους φανατικούς αντιπάλους του. Γι' αυτούς ταιριάζουν οι στίχοι του ποιήματος που έγραψε ο Παλαμάς με αφορμή το ανάθεμά του:

Μεγάλος είσαι. Κι αν περιμένεις, γύρω ο λαός σου γνωρίζοντάς σε, το μίσος που έρπει γυρεύοντάς σε, πως δε θεριεύει κι όσο θεριεύεις, παιδί που θα 'σαι.

Μεγάλος είσαι. Και θα πεθάνεις.

Και θα σε θάψουν. Και θα σου φτύνει κι ο τιποτένιος κι ο πεχλιβάνης την τρανοσύνη.

Και θα πεθάνεις. Κι άλλο, το αστέρι της τρανοσύνης σου, δε θα γίνει.

Ο θάνατος του Βενιζέλου άνοιξε τον δρόμο στον Γεώργιο για την επιβολή της δικτατορίας της 4ης Αυγούστου (Ο Μεταξάς ήταν ο αχυράνθρωπός του).

Ο Γεώργιος Ρούσσος γράφει ότι πολλοί μετριοπαθείς αντιβενιζελικοί πάγωσαν με την είδηση του θανάτου του, θεωρώντας πλέον ότι η δικτατορία είναι προ των πυλών.

Είναι βέβαιο ότι αν ο Βενιζέλος δεν είχε πεθάνει (ήταν 72 ετών), η τύχη της χώρας θα ήταν διαφορετική και μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΣΩΝΗΣ

«Ακούμε, Τρώμε, Πίνουμε Κρητικά»

Η πρωτοβουλία «Ακούμε, Τρώμε, Πίνουμε Κρητικά», είναι μια εκστρατεία του Δικτύου Οινοποιών Κρήτης (ΟΙΕΝΟ), που στοχεύει στην ανάδειξη του επώνυμου κρητικού εμφιαλωμένου κρασιού και των τοπικών προϊόντων, στα παραδοσιακά πανηγύρια και γλέντια, αντικαθιστώντας τα «σκληρά» ποτά.

Η αρχή έγινε στην Επισκοπή Πεδιάδος, η οποία ξεκίνησε την πρωτοβουλία, φέρνοντας το επώνυμο κρητικό κρασί και τα προϊόντα του τόπου μας, στο φυσικό τους περιβάλλον: στο κρητικό γλέντι, δίπλα στην κρητική μουσική και την παρέα.

Έτσι την Παρασκευή 7 Αυγούστου, στο «Γλέντι όπως παλιά» που διοργάνωσε ο Πολιτιστικός και Λαογραφικός Σύλλογος Επισκοπής, σε συνεργασία με το Δίκτυο Οινοποιών Κρήτης και τον Πλοηγό, στο πλαίσιο της «Κρήτη-Γαστρονομική Περιφέρεια της Ευρώπης», η ανταπόκριση των παρευρισκομένων ήταν εντυπωσιακή και έδειξε στην πράξη ότι το επώνυμο κρητικό κρασί μπορεί να αποκτήσει τη θέση που του αξίζει, στα μουσικά και πολιτιστικά δρώμενα του νησιού.

Στα τραπέζια του γλεντιού, μπήκε εμφιαλωμένο, επώνυμο κρητικό κρασί, δροσερό, σε σαμπανιέρα και σε κολονάτο ποτήρι. Μια εικόνα που στην αρχή μπορεί να φάνηκε ασυνήθιστη σε ένα παραδοσιακό κρητικό γλέντι, γρήγορα όμως κέρδισε το κοινό.

Οι θαμώνες δοκίμασαν τα επιλεγμένα κρασιά, γνώρισαν καλύτερα την ποιότητα και τις γεύσεις της σύγχρονης κρητικής οινοπαραγωγής και αγκάλιασαν με ενθουσιασμό την πρόταση. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλα τα κρασιά που είχαν επιλεγεί, από οινοποιεία-μέλη του Δικτύου Οινοποιών Κρήτης, εξαντλήθηκαν κατά τη διάρκεια της βραδιάς.

Το κρασί, συνοδεύτηκε από μια πλούσια πιατέλα τοπικών προϊόντων της περιοχής, την οποία επίσης υποδέχθηκε ιδιαίτερα θετικά το κοινό. Μέσα από την ενημέρωση για την προέλευση και την ταυτότητα των προϊόντων, οι παρευρισκόμενοι είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν μια ολοκληρωμένη πρόταση που συνδέει το κρασί, τη γεύση, την τοπική παραγωγή και την κρητική μουσική.

Για πολλά χρόνια στα κρητικά γλέντια κυριάρχησαν ποτά, χωρίς σύνδεση με την παραγωγή, τη γαστρονομία και την πολιτιστική ταυτότητα του νησιού.

Η νέα πρωτοβουλία έρχεται να καταθέσει μια διαφορετική πρόταση: Δίπλα στην κρητική μουσική και το κρητικό γλέντι, να βρίσκεται το κρασί που παράγεται στην Κρήτη και τα προϊόντα της κρητικής γης.

Γιατί στηρίζοντας το κρασί, τα προϊόντα και τους παραγωγούς μας, στηρίζουμε την οικονομία και τελικά τον ίδιο τον πολιτισμό του τόπου μας.

Βουλόλιμνη: Η φυσική πισίνα των Χανίων

Η Βουλόλιμνη ή αλλιώς η Βουλιαγμένη λίμνη, βρίσκεται 70 χλμ. Νοτιοδυτικά των Χανίων και 500 μέτρα,

από το Μοναστήρι της Χρυσοσκαλίτισσας. Πρόκειται για μια μικρή φυσική πισίνα, ιδιαίτερα αγαπητή στους ταξιδιώτες. Λόγω της γεωμορφίας της, προστατεύεται καλά από τους δυνατούς ανέμους, που συνήθως πνέουν στην περιοχή και γι αυτό και στο παρελθόν, έχει χρησιμοποιηθεί και σαν μικρό φυσικό λιμάνι για μικρές ψαρόβαρκες. Τα νερά της είναι πολύ καθαρά, με ένα πράσινο χρώμα, που προέρχεται από τα βράχια που υπάρχουν από κάτω, ενώ ο βυθός είναι αμμώδης.

Είναι ένα τοπίο εξωτικού κάλλους, που προσφέρει ησυχία και μαγευτική ομορφιά.

Ανάμεσα στο χθες και το σήμερα

Η κουρά των προβάτων στην Κρήτη, αποτελεί μια από τις πιο ζωντανές και διαχρονικές, αγροτικές παραδόσεις του νησιού. Δεν αποτελεί απλά μια κτηνοτροφική εργασία, αλλά μια κοινωνική και πολιτιστική διαδικασία, που συνδέει τους ανθρώπους με τη φύση, την ιστορία και τις ρίζες τους.

Κάθε χρόνο, συνήθως στα τέλη της άνοιξης και στις αρχές του καλοκαιριού, οι κτηνοτρόφοι προχωρούν στην κουρά των ζώων τους. Πρόκειται για μια αναγκαία ενέργεια για την υγεία των προβάτων, καθώς με αυτόν τον τρόπο τα ζώα δεν υπερθερμαίνονται και παράλληλα προστατεύονται από παράσιτα και έντομα.

Μάλιστα η κουρά αποκτά έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα, αφού μετατρέπεται σε ένα μικρό γιορτινό γεγονός. Συγγενείς, φίλοι και γείτονες συγκεντρώνονται για να βοηθήσουν, δημιουργώντας ένα κλίμα συνεργασίας και αλληλεγγύης. Αφού ολοκληρωθεί η εργασία, στρώνεται ένα μεγάλο τραπέζι για όλους, με παραδοσιακά φαγητά και πολλές φορές, μουσική και μαντινάδες που χαλαρώνουν τους κτηνοτρόφους και τους κάνουν να ξεχνούν την κόυραση.

Παλιότερα, η κουρά γινόταν αποκλειστικά με το χέρι, χρησιμοποιώντας ψαλίδια, ενώ σήμερα επί το πλείστον χρησιμοποιούνται ηλεκτρικά εργαλεία που κάνουν τη διαδικασία πιο εύκολη και πιο γρήγορη. Ωστόσο, υπάρχουν και περιοχές όπου η παλιά μέθοδος εξακολουθεί να υπάρχει, διαφυλάσσοντας την παραδοσιακή τεχνική.

Σήμερα η κουρά των προβάτων παραμένει μια ζωντανή παράδοση, που συνεχίζει να ενώνει γενιές και να θυμίζει τη βαθιά σχέση του ανθρώπου με τη γη και τα ζώα.

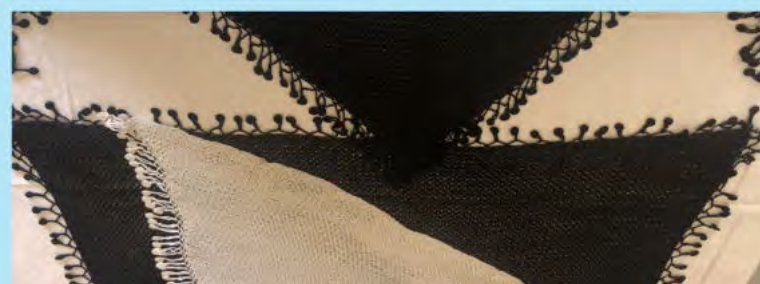
Χειροποίητα Κρητικά μαντήλια

με την παραδοσιακή Σφακιανή πλέξη

Τετράγωνα και τρίγωνα μαντήλια, μαύρα και άσπρα

Τιμές λογικές.

Πληροφορίες: κα Κατερίνα τηλ. 69 79 40 42 37

Μια ώρα μπροστά...ένα καλοκαίρι πίσω!

Ο χρόνος κυλά αδιάκοπα και οι δείκτες του ρολογιού, ακούραστοι, μετρούν τις ώρες, τις ημέρες και τις εποχές της ζωής μας.

Κι όμως, δύο φορές τον χρόνο καλούμαστε να τους... μετακινήσουμε, προσαρμόζοντας την καθημερινότητά μας σε μια αλλαγή, που αν και σήμερα μας φαίνεται αυτονόητη, έχει τη δική της ενδιαφέρουσα ιστορία.

Η θερινή ώρα, με το επιπλέον φως που χαρίζει στις απογευματινές μας ώρες, έχει συνδεθεί με την άνοιξη, το καλοκαίρι και τη μεγαλύτερη διάρκεια της ημέρας.

Πότε όμως ξεκίνησε αυτή η συνήθεια και πώς έφτασε να γίνει μέρος της καθημερινότητάς μας;

Η πρακτική αυτή προτάθηκε αρχικά από τον Βενιαμίν Φραγκλίνο, έναν από τους Ιδρυτές-Πατέρες των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, για να βρει, με την πάροδο του χρόνου, υποστηρικτές και να οδηγήσει τελικά στην καθιέρωση της θερινής ώρας.

Η αλλαγή της ώρας εφαρμόστηκε για πρώτη φορά τον 20ό αιώνα, με στόχο την καλύτερη αξιοποίηση του ηλιακού φωτός κατά τους καλοκαιρινούς μήνες και τη συνακόλουθη εξοικονόμηση ενέργειας.

Στην Ελλάδα, εφαρμόστηκε για πρώτη φορά δοκιμαστικά το 1932, στο διάστημα από 6 Ιουλίου έως 1η Σεπτεμβρίου, κατά το οποίο τα ρολόγια τέθηκαν μία ώρα μπροστά. Εγκαταλείφθηκε όμως στη συνέχεια, για να επανέλθει το 1952 και να εγκαταλειφθεί εκ νέου, καθώς, σύμφωνα με έκθεση της Ηλεκτρικής Εταιρείας Αθηνών-Πειραιώς, δεν προσέφερε τα αναμενόμενα οφέλη στην εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας.

Τελικά η θερινή ώρα ήρθε για να μείνει στις 13 Απριλίου 1975, εν μέσω της Α' Πετρελαϊκής Κρίσης, και από τότε εφαρμόζεται ανελλιπώς μέχρι σήμερα.

Καλώς ή κακώς, άραγε;

Την απάντηση ας την αφήσουμε στους επιστήμονες και στους αναλυτές του είδους. Για εμάς, τον απλό κόσμο, η θερινή ώρα μεταφράζεται πολύ πιο απλά: Περισσότερο φως, μεγαλύτερες ημέρες και λίγο περισσότερο χρόνο για ζωή.

Η δουλειά τελειώνει και ο ήλιος είναι ακόμη ψηλά. Έχουμε χρόνο για μια βόλτα, έναν καφέ με φίλους, μια έξοδο στη γειτονιά ή για εμάς τους Κρητικούς, ένα αντάμωμα με καλή παρέα, μουσική και χορό.

Στην αρχή το περιμένουμε με ανυπομονησία. Ύστερα το ζούμε, χωρίς να μετράμε τις μέρες και πριν καλά καλά το καταλάβουμε, φτάνει η ώρα του αποχαιρετισμού.

Οι τελευταίες ημέρες του Αυγούστου έχουν πάντα μια διαφορετική αίσθηση. Οι διακοπές τελειώνουν, οι βαλίτσες επιστρέφουν στις ντουλάπες, οι παραλίες σιγά σιγά αδειάζουν και τα βραδινά τραπέζια με τις παρέες αραιώνουν. Ο Σεπτέμβρης πλησιάζει και μαζί του επιστρέφουν η καθημερινότητα, οι υποχρεώσεις και ένας νέος κύκλος δραστηριοτήτων.

Κι όμως, το καλοκαίρι δεν φεύγει πραγματικά. Μένει στις εικόνες που κρατήσαμε, στις στιγμές που μοιραστήκαμε, στα γέλια, στις συναντήσεις, στις βόλτες δίπλα στη θάλασσα, στα τραγούδια και στους χορούς μιας όμορφης παρέας. Μένει δηλαδή σε εκείνα τα μικρά, καθημερινά πράγματα που, όταν τα ζούμε, μοιάζουν ασήμαντα, αλλά όταν περάσουν, γίνονται αναμνήσεις.

Ίσως, λοιπόν, αυτή να είναι και η πιο όμορφη πλευρά της θερινής ώρας. Όχι μόνο ότι μας χαρίζει λίγο περισσότερο φως, αλλά ότι μας θυμίζει πως κάθε ώρα που περνά είναι πολύτιμη.

A.-M. N.

**Κοιμησιόδικον
ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ
1922**

Ακτή Κουμουνδούρου 14, Μικρολίμανο Πειραιά 2104120220

Βασιλική Καστρινάκη
Χειρουργός οδοντίατρος DDS,

Απόφοιτος οδοντιατρικής σχολής Αθηνών
Επιστημονικός συνεργάτης ενδοδοντολογίας
της οδοντιατρικής σχολής Αθηνών

📍 Ζωσιμάδων 43, Πειραιάς 185 31
☎ Τηλ.: +30 6984 521380
✉ Email: vasilikikastrinaki@gmail.com

EMMANUEL
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ

ΣΩΤΗΡΟΣ ΔΙΟΣ 8, ΠΛΑΤΩΝΟΣ 4, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ. 210 4126269, FAX. 210 4132868

**ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ -
ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ**

**ΧΑΛΑΡΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ**

Κίμωνος 23 Νίκαια
Τηλ.: 210 4949952
Fax: 210 4959819
Κιν.: 6944 621137
e-mail: chalarissp@hotmail.com

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΣΣΗΣ, LL.M.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κουντουριώτου 147
6ος όροφος
τ.κ. 185 35, Πειραιάς

Τηλ.: 211 01 26 589
Fax: 212 10 29 342
Κιν: 694 8067369
e-mail: panoskassis@yahoo.com

25 Αυγούστου 1898. Η μεγάλη σφαγή στο Ηράκλειο

Το 1898, μετά από πολλές επαναστάσεις και την επέμβαση των ευρωπαϊκών δυνάμεων, η Κρήτη τίθεται υπό διεθνή εποπτεία. Για την ομαλή μετάβαση όμως της εσωτερικής διοίκησης του νησιού από το σουλτανικό σύστημα, στο νέο καθεστώς της αυτονομίας, έπρεπε τα φορολογικά γραφεία, να περάσουν από τον έλεγχο της οθωμανικής διοίκησης, στη νέα αρχή.

Στα Χανιά και στο Ρέθυμνο, η διαδικασία είχε γίνει χωρίς σοβαρά επεισόδια. Στο Ηράκλειο όμως, στις 25 Αυγούστου που το βρετανικό απόσπασμα επιχείρησε να εγκαταστήσει στα φορολογικά γραφεία, τον χριστιανό Στυλιανό Αλεξίου και τους νέους υπαλλήλους, ο εξαγριωμένος τουρκικός όχλος, με την παρότρυνση των τουρκικών στρατιωτικών και διοικητικών Αρχών, κινήθηκε σε μια πρωτοφανούς αγριότητας σφαγή του άμαχου πληθυσμού.

Επιπλέον καταστήματα και σπίτια λεηλατήθηκαν και πυρπολήθηκαν, ενώ μεγάλο τμήμα της πόλης καταστράφηκε.

Ανάμεσα στα θύματα, ήταν και ο Λυσίμαχος Καλοκαιρινός, υποπρόξενος της Βρετανίας στο Ηράκλειο. Η δολοφονία αυτού και των Βρετανών στρατιωτικών, άλλαξε άμεσα τη στάση των Μεγάλων Δυνάμεων.

Λίγους μήνες αργότερα, οι Τούρκοι εγκατέλειψαν το νησί και τον Δεκέμβριο του 1898 έφθασε στην Κρήτη ο πρίγκιπας Γεώργιος, ως Υπάτος Αρμοστής, της νεοσύστατης Κρητικής Πολιτείας.

Σε ανάμνηση αυτού του τραγικού γεγονότος, η οδός που συνδέει το λιμάνι με το κέντρο της πόλης, μετονομάστηκε από «Οδός πλάνης» που λεγόταν μέχρι τότε, σε «οδό 25ης Αυγούστου».

Οι αγώνες και οι θυσίες του κρητικού λαού, δεν έμειναν όμως μόνο ως μνήμες χαραγμένες στους τόπους όπου γράφτη-

κε η ιστορία. Η ηχώ τους έφτασε και στον Πειραιά, όπου οι Κρήτες της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» παρακολουθούσαν με ιδιαίτερη ευαισθησία τις εξελίξεις στην ιδιαίτερη πατρίδα τους και με κάθε τρόπο, στέκονταν στο πλευρό της.

Αυτό αποτυπώνεται με τον πιο αυθεντικό τρόπο, στο ιστορικό αρχείο της Αδελφότητας, μέσα από έγγραφα και εντάλματα-δύο εκ των οποίων σας παραθέτουμε παρακάτω- που μαρτυρούν έμπρακτα τη συμμετοχή και την προσφορά τους.

Αριθ. Πρωτ. 154

Ένταλμα Δραχ. 141.55%

Προς τον κ. Θεοδ. Σ. Φιντικάκη, Ταμείον του εν Πειραιεί Συλλόγου των Κρητών η «ΟΜΟΝΟΙΑ».

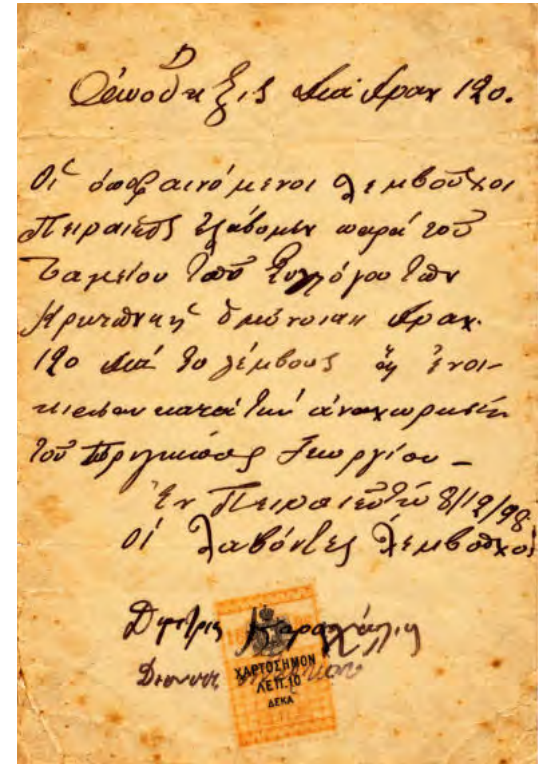
Εντέλεται η πληρωμή των εξόδων, εκ δραχμών εκατόν τεσσαράκοντα μία και 55% δια την εορτήν του Τιμίου Σταυρού & μνημοσύνου υπέρ των σφαγέντων & καέντων την 25η Αυγούστου 1898, εν

Ηρακλείω της Κρήτης.

Εν Πειραιεί τη 20η Σεπτεμβρίου 1898

Ο Πρόεδρος
Δ. Βολανάκης

Ο Γεν. Γραμματέας
Ε. Μ. Βρυσανάκης

Απόδειξις Διά δραχ 120

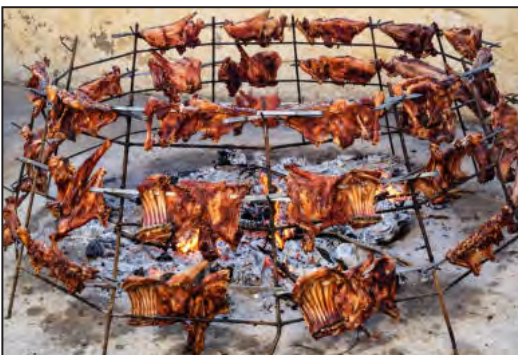
Οι υποφαινόμενοι λεμβούχοι Πειραιώς ελάβομεν παρά του Ταμείου του Συλλόγου των Κρητών «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» Δραχ. 120 δια 30 λέμβους ως ενοικίασαν κατά την αναχώρησιν του Πρίγκιπος Γεωργίου.

Εν Πειραιεί τω 8/12/1898

Οι λαβόντες λεμβούχοι

Δημήτριος Καραχάλιος
Διονύσιος Μάρκου

«Αντικριστό»: Όταν η φωτιά γίνεται τέχνη

Το αντικριστό δεν είναι απλά ένας τρόπος ψησίματος. Είναι ένας αρχέγονος διάλογος, ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φωτιά. Μια μέθοδος παρασκευής, που γεννήθηκε από ανάγκη και εξελίχθηκε σε ένα από τα σύμβολα της κρητικής ταυτότητας.

Η προέλευσή του χάνεται στα βάθη του

χρόνου, τότε που οι βοσκοί στον Ψηλορείτη, έπρεπε να μαγειρέψουν το κρέας τους χωρίς σκεύη, χωρίς καρυκεύματα, μόνο με τη φωτιά και την υπομονή τους.

Έτσι δημιουργήθηκε μια τεχνική, όπου μεγάλα κομμάτια αρνιού ή κατσικιού ψήνονται καρφωμένα σε ξύλινες ή μεταλλικές σούβλες, τοποθετημένα αντικριστά γύρω από τη φωτιά-όχι πάνω της.

Το κρέας δεν καίγεται. Μαγειρεύεται αργά, σχεδόν τελετουργικά, από τη θερμότητα και τον καπνό. Το μόνο «καρύκευμα» είναι το αλάτι και ο χρόνος. Το αποτέλεσμα είναι ένα φαγητό ζουμερό, τρυφερό, με καθαρή γεύση, που αποκαλύπτει την ποιότητά του, χωρίς τεχνάσματα.

Όμως το σύμβολο αυτό της κρητικής

γαστρονομίας, δεν ικανοποιεί μόνο τους γευστικούς κάλυκες των συμμετεχόντων. Ευφραίνει και την ψυχή τους, αφού γίνεται αφορμή για συνεύρεση και μοιρασιά αξιών, βαθιά ριζωμένων στην κρητική κουλτούρα. Γύρω από τη φωτιά, στήνεται παρέα, λέγονται ιστορίες, παίζονται λύρες, πίνεται κρασί.

Σήμερα παρότι αυτή η τεχνική, έχει περάσει από τις στάνες στα πανηγύρια και από τα ορεινά χωριά, στα αστικά τραπέζια, διατηρεί τον αυθεντικό της χαρακτήρα: Απλότητα και σεβασμό στο υλικό.

Δεν παύει δε να θυμίζει στις νεότερες γενιές, αυτό που διατυμπανίζει ο θυμόσοφος λαός μας: «Το καλό πράγμα, αργεί να γίνει».

Άγιος Μανουήλ ο Κρης

Ανάμεσα στους Νεομάρτυρες, που αγωνίστηκαν κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας για τη στερέωση του χριστιανικού φρονήματος, επιδεικνύοντας ξεχωριστή γενναιότητα και ακλόνητη πίστη, ήταν και ο εκ Κρήτης Άγιος Νεομάρτυρας Μανουήλ, ο οποίος σφαγιάστηκε υπέρ Χριστού στη Χίο, στις 15 Μαρτίου 1792.

Ο Εμμανουήλ γεννήθηκε στα μέσα του 18ου αιώνα και έλαβε από τους γονείς του χριστιανική διαπαιδαγώγηση. Όταν όμως οι Τούρκοι κατέλαβαν τα Σφακιά, συνελήφθη και εξισλαμίστηκε βίαια. Αισθανόμενος μεγάλη στενοχώρια και ντροπή, κατάφερε να δραπτευθεί και με ένα πλοi-άριο να φτάσει στη Μύκονο.

Εκεί, με προσευχή, μετάνοια και τη βοήθεια ενός ιερέα, επέστρεψε στη στρατευόμενη Εκκλησία και στη συνέχεια παντρεύτηκε και απέκτησε έξι παιδιά. Όταν όμως, πληροφορήθηκε ότι η σύζυγός του είχε προδώσει το στεφάνι τους, πήρε τα παιδιά του, έφυγε και τα μεγάλωνε μόνος του, εργαζόμενος ως ναύτης.

Σε κάποιο ταξίδι του, ένα τουρκικό καράβι, στο οποίο υπηρετούσε και ο μπατζανάκης του, σταμάτησε το ελληνικό πλοίο, στο οποίο εργαζόταν ο Μανουήλ για έλεγχο. Μόλις ο μπατζανάκης του είδε τον γαμπρό του, τον κατήγγειλε αμέσως, αποκαλύπτοντας ότι είχε αλλαξοπιστήσει.

Τότε ο αγάς έδωσε διαταγή στους ναύτες του να συλλάβουν τον Μανουήλ, ο οποίος, επειδή δεν αρνήθηκε την πραγματική του πίστη, δέθηκε στο καράβι, βασανίστηκε και τέλος οδηγήθηκε για αποκεφαλισμό.

Το 1959, με απόφαση του Οικουμενικού Πατριάρχη κυρού Αθηναγόρου και ύστερα από εισήγηση του αοιδίμου Μητροπολίτη Λάμπης και Σφακίων κυρού Ισιδώρου, αναγνωρίστηκε επίσημα ο Άγιος Μανουήλ, ως Άγιος της Ορθόδοξης Εκκλησίας και κατετάγη στο Ορθόδοξο Αγιολόγιο.

Η μνήμη του τιμάται στο χωριό Ασκήφου της επαρχίας Σφακίων της Κρήτης, όπου έχει ανεγερθεί περικαλλής Ιερός Ναός και τελείται κάθε χρόνο πανηγυρη, την πρώτη Κυριακή μετά την εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Επίσης, στην Πάτμο και στη Χίο έχουν ανεγερθεί ναοί στο όνομα του, ενώ κάθε χρόνο, με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με παμμουκονιακή συμμετοχή, εορτάζεται την τελευταία Κυριακή του Σεπτεμβρίου στη Μύκονο, όπου ο Νεομάρτυρας έζησε για περίπου τρεις δεκαετίες.

Ο «Σταμάτης» του Πειραιά και η ιστορία του

Σήμερα, όταν ανεβαίνουμε στον ηλεκτρικό και διασχίζουμε τη γραμμή Αθήνα-Πειραιάς, δύσκολα φανταζόμαστε ότι κάτω από τη σύγχρονη μορφή της, κρύβεται μια ιστορία που ξεκίνησε πριν από ενάμιση αιώνα και πλέον.

Τότε, που το ταξίδι από την πρωτεύουσα στο μεγάλο λιμάνι αποτελούσε μια μικρή περιπέτεια, ένα από τα πιο εντυπωσιακά τεχνολογικά επιτεύγματα της εποχής, ήρθε να αλλάξει την καθημερινότητα των ανθρώπων και να φέρει πιο κοντά τις δύο περιοχές.

Ήταν 27 Φεβρουαρίου 1869 όταν εγκαινιάστηκε ο ατμοκίνητος σιδηρόδρομος Αθήνας-Πειραιά. Το πρώτο δρομολόγιο ξεκίνησε από το Θησείο και έφτασε στον Πειραιά, διανύοντας μια απόσταση περίπου οκτώ χιλιομέτρων.

Η νέα αυτή μορφή συγκοινωνίας ωστόσο, δεν έγινε αμέσως αποδεκτή από όλους. Ο κόσμος ήταν επιφυλακτικός απέναντι στο πρωτοποριακό αυτό μέσο και πολλοί προτιμούσαν τις γνώριμες άμαξες. Οι αμαξάδες μάλιστα, εκμεταλλεύτηκαν τον δισταγμό του και άρχισαν να περιμένουν έξω από τους σταθμούς, μεταφέροντας τους επιβάτες στους ίδιους περίπου προορισμούς.

Έτσι, όσοι δεν τολμούσαν να επιβιβαστούν στον σιδηρόδρομο, συνέχιζαν να εμπιστεύονται την παλιά και γνώριμη λύση της άμαξας.

Όταν μάλιστα ο σιδηρόδρομος παρουσίαζε κάποια βλάβη ή σταματούσε προσωρινά τη λειτουργία του, οι Πειραιώτες δεν έχαναν την ευκαιρία για λίγο χιούμορ. Έλεγαν χαρακτηριστικά: «Ο Σταμάτης σταμάτησε!». Η φράση αυτή έγινε τόσο δημοφιλής, ώστε το «Σταμάτης» καθιερώθηκε ως παρατσούκλι του τρένου και πέρασε στην καθημερινή γλώσσα.

Χρειάστηκε βέβαια χρόνος μέχρι οι επιβάτες να εξοικειωθούν με το νέο μέσο και να αισθανθούν ασφάλεια μέσα σε αυτό.

Τελικά όμως ο «Σταμάτης» έγινε κομμάτι της καθημερινότητας μιας ολόκληρης εποχής.

Στις αποβάθρες και στα βαγόνια του, συναντιούνταν άνθρωποι διαφορετικών κοινωνικών τάξεων. Άλλος πήγαινε στη δουλειά του, άλλος στην αγορά, άλλος για μια βόλτα, άλλος για μπάτσιο στο Φάληρο και άλλος για να προλάβει το πλοίο στο λιμάνι.

Ο σιδηρόδρομος δηλαδή ένωσε όχι μόνο δύο πόλεις, αλλά και τις ζωές των ανθρώπων που κινούνταν καθημερινά ανάμεσά τους.

Πέρασαν δεκαετίες. Οι πόλεις μεγάλωσαν, οι ανάγκες πολλαπλασιάστηκαν και η τεχνολογία προχώρησε. Ο παλιός ατμοκίνητος σιδηρόδρομος εξελίχθηκε και με την ηλεκτροκίνηση της γραμμής, έδωσε τη θέση του στον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο που γνωρίζουμε σήμερα.

Ο «Σταμάτης» μπορεί να χάθηκε ως παρατσούκλι από την καθημερινή μας γλώσσα, έμεινε όμως ως μια μικρή, χαρακτηριστική ψηφίδα στην ιστορία του Πειραιά και της Αθήνας.

Live

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΗΧΟΥ - ΕΙΚΟΝΑΣ - ΦΩΤΙΣΜΟΥ
ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ - STUDIO ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΩΝ - ΠΡΟΒΕΣ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ 3,
186 48 ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ
 ΤΗΛ/ΦΑΧ: 213 0432728
 ΜΒΛ: 6936 508550
 e-mail: soundproject1@hotmail.com

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΑΜΑΚΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΑΒΑΛΑΣ
 (ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΗΧΟΥ)

Όποιος ενδιαφέρεται να διαβάσει τα προηγούμενα
 τεύχη της εφημερίδας μας
 “Κρήτες του Πειραιά”, μπορεί να επισκεφτεί
 το site της “ΟΜΟΝΟΙΑΣ” www.akpo.gr

«Καμπουρομύτης»: Ο φρουρός των Λευκών Ορέων

Στα υψίπεδα της Κρήτης, εκεί όπου η άγρια φύση συναντά τον μύθο, ο χρόνος μοιάζει να σταματά.

Το Οροπέδιο του Ομαλού στα Χανιά, στεφανωμένο από τις επιβλητικές κορυφές των Λευκών Ορέων, δεν είναι απλά ένα τοπίο απαράμιλλης ομορφιάς. Είναι το καταφύγιο της ζωντανής ιστορίας του νησιού.

Ανάμεσα δε στους γκρεμούς και τα φαράγγια, ένας ιδιαίτερος κάτοικος, έχει γίνει ο απόλυτος πρωταγωνιστής των βουνών:

Ο «Καμπουρομύτης». Ο πιο αναγνωρίσιμος κριγιός της περιοχής.

Ο κρητικός αίγαγρος, το περήφανο αγρίμι, αποτελεί διαχρονικό σύμβολο ελευθερίας και ανυπότακτης φύσης και πηγή έμπνευσης για διαχρονικά τραγούδια και μαντινάδες.

Ο «Καμπουρομύτης», με τη χαρακτηριστική κυρτή μορφολογία της μύτης του και τα επιβλητικά, καμπυλωτά του κέρατα, έτσι όπως στέκεται αγέρωχος πάνω στα βράχια, κοιτάζοντας το χάος, με μια ηρεμία που καθηλώνει, θαρρείς και περιφρονεί το υψόμετρο, έχει κλέψει τις καρδιές ντόπιων και επισκεπτών. Μια ξαφνική συνάντηση μαζί του, προκαλεί δέος στους πεζοπόρους που ανηφορίζουν προς το Φαράγγι της Σαμαριάς ή εξερευνούν τις πλαγιές του Ομαλού.

Παράλληλα η παρουσία του υπενθυμίζει, την ανάγκη προστασίας αυτού του μοναδικού, απειλούμενου είδους, που επι-

μένει να επιβιώνει στα πιο δύσβατα σημεία της κρητικής γης.

Στη φωτο διακρίνουμε έναν βάτση κριγιό (δηλαδή με μικρά στρογγυλά αυτιά, ο οποίος έχει σάμα ψαλίδι. Σύμφωνα δε με το μήκος των κεράτων του εικάζεται ότι είναι περίπου 3 ετών.

Το ραέτι
του Νικόλη

Πλατεία Ψαρρού 5, Κορυδαλλός
(έναντι Ιερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών)

☎ 211 11 11 216 ☎ 693 216 53 48 ☎ 698 450 87 42

🌐 raeti.gr ✉ info@raeti.gr 🌐 www.raeti.gr

ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
Alumil ΠΑΥΛΙΔΑΚΗΣ
Σαλαμίνος 96-98 Αγ. Διονύσιος Πειραιάς
ΤΗΛ. 2104616814 ΚΙΝ - 6947444705

Από τη γη στο πιάτο, με άρωμα Κρήτης!

Υπάρχουν γεύσεις, που δεν χρειάζονται πολλά για να μείνουν αξέχαστες. Ίσως γι' αυτό ένα πιάτο χόρτα στην Κρήτη, έχει μια γεύση που δύσκολα περιγράφεται. Γιατί μαζί με το χόρτο, το λάδι και το λεμόνι, κουβαλά κάτι από τη μυρωδιά της βρεγμένης γης, αλλά και μια γνώση που ταξιδεύει μέσα στον χρόνο.

Από τα βουνά και τις πλαγιές μέχρι τα χωράφια, τους ελαιώνες και τα φαράγγια, η κρητική γη προσφέρει μια μεγάλη ποικιλία από αυτοφυή φυτά, που οι παλαιότερες γενιές γνώριζαν καλά. Ήξεραν πότε θα φυτρώσουν, πού θα τα βρουν, ποια τρώγονται και πώς πρέπει να μαγειρευτούν. Η γνώση αυτή αποκτιόταν μέσα από την καθημερινότητα και τη βαθιά σχέση του ανθρώπου με τη φύση και περνούσε από τη μια γενιά στην άλλη, συχνά χωρίς βιβλία και χωρίς γραπτές οδηγίες.

Το μάζεμα των χόρτων χρειαζόταν εμπειρία και προσοχή. Ο άνθρωπος έπρεπε να αναγνωρίζει το κάθε φυτό, να γνωρίζει τον τόπο όπου φύτρωνε και να ξεχωρίζει το βρώσιμο από το ακατάλληλο. Άλλο χόρτο φύτρωνε κοντά στη θάλασσα, άλλο στα πετρώδη βουνά, άλλο στους ελαιώνες και άλλο στις πιο υγρές περιοχές. Η φύση ήταν ένα ανοιχτό βιβλίο, για εκείνους που ήξεραν να τη διαβάζουν.

Και φυσικά, μεγάλο ρόλο έπαιζε και η εποχή. Μετά τις πρώτες βροχές του φθινοπώρου, η γη πρασίνιζε και τα χόρτα άρχιζαν να κάνουν την εμφάνισή τους. Ο χειμώνας και η άνοιξη, ήταν οι πιο κατάλληλες εποχές για το χορτομάζεμα. Οι πλαγιές γέμιζαν ζωή και γυναίκες και άντρες έβγαιναν στην εξοχή με το μαχαίρι ή το μικρό καλάθι τους, επιστρέφοντας στο σπίτι με τη σοδεία της ημέρας.

Επί πλέον τα χόρτα είχαν και έναν ακόμη σημαντικό ρόλο: αποτελούσαν πολύτιμη τροφή σε δύσκολες εποχές. Σε χρόνια φτώχειας και στερήσεων, η κρητική γη μπορούσε να προσφέρει τροφή χωρίς μεγάλο κόστος. Έτσι, ένα απλό πιάτο χόρτα, μπορούσε να γίνει βασικό μέρος του οικογενειακού τραπέζιού και να θρέψει ολόκληρες οικογένειες.

Σήμερα, παρόλο που ο τρόπος ζωής έχει αλλάξει, στα κρητικά τραπέζια συναντούμε πολλά και διαφορετικά χόρτα. Σταμναγκάθι, ραδίκια, γαλατσίδες, γλιστρίδα, παπούλες, ασκολύμπρους, καυκαλήθρες, ζωχούς και πολλά ακόμη, ανάλογα με την εποχή και την περιοχή. Άλλα τρώγονται βραστά, άλλα μαγειρεύονται με όσπρια, πατάτες ή κρέας και άλλα γίνονται γέμιση για πίτες και καλτσούνια.

Τα άγρια χόρτα της Κρήτης μας θυμίζουν ότι η φύση δεν ήταν ποτέ απλώς το τοπίο γύρω από τα χωριά. Ήταν τροφή, φάρμακο, καταφύγιο και αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής ζωής.

Και ίσως γι' αυτό, κάθε φορά που ένα πιάτο χόρτα φτάνει στο κρητικό τραπέζι, κουβαλά μνήμες, μυρωδιές και μια παράδοση που συνεχίζει να περνά από γενιά σε γενιά.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΟΔΗΓΩΝ
ΚΟΥΤΣΟΥΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΗΛ: 213 0269494 • 6943242242 • 6983 749275

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΟΔΗΓΩΝ

- ΔΙΔΑΣΚΑΤΕΣ
- ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΑ
- ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑΙ
- ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ Γ' & Ε'
- ΑΝΑΔΕΡΝΗΞΕΙΣ
- ΑΠΛΑΙΕΣ
- ΔΕΚΠΕΡΑΙΗΤΕΙΣ
- ΔΙΔΕΙ ΤΑΧΙ
- ΚΤΟ

Μια γέφυρα που κόβει την ανάσα

Τρία χιλιόμετρα Δυτικά της Ανώπολης Σφακίων, βρίσκεται το χωριό Αράδαινα, το οποίο κάποτε ευημερούσε, χάρη στην ενασχόληση των κατοίκων με την ναυτιλία και το εμπόριο, μέχρι την αποτυχημένη επανάσταση του Δασκαλογιάννη κατά των Οθωμανών το 1771, όπου και καταστράφηκε. Παρότι ακολούθησαν άλλες 2 καταστροφές, το 1824 κατά την εξέγερση των Σφακιανών και το 1867, κατά την Κρητική επανάσταση, οι κάτοικοι του χωριού προσπάθησαν να ορθοποδήσουν. Όμως το άγονο έδαφος και οι δυσκολίες επικοινωνίας με άλλα χωριά λόγω του φαραγγιού, ανάγκασαν πολλούς να φύγουν, ενώ ένα αιματηρό επεισόδιο που ακολούθησε, οδήγησε στην ολοκληρωτική ερήμωση του χωριού.

Το 1985 με πρωτοβουλία της οικογένειας Βαρδινογιάννη, που κατάγεται από το διπλανό χωριό Άγιος Ιωάννης, ξεκίνησε η κατασκευή μιας γέφυρας, που ολοκληρώθηκε τον επόμενο χρόνο, με σκοπό την επικοινωνία μεταξύ των χωριών που βρίσκονταν στις δύο πλευρές του φαραγγιού, η οποία μέχρι τότε γινόταν με τα πόδια ή με γαϊδουράκια.

Σήμερα η γέφυρα της Αράδαινας, γνωστή και ως «Γέφυρα Βαρδινογιάννη», με ύψος 138 μέτρα, είναι η υψηλότερη γέφυρα στην Ελλάδα και η δεύτερη υψηλότερη στην Ευρώπη και αποτελεί έναν από τους πιο δημοφιλείς προορισμούς για bungee jumping, προσελκύοντας επισκέπτες από όλο τον κόσμο.

ΦΟΥΡΝΟΣ «ΛΟΥΠΑΣΑΚΗ»
Εθν. Αντιστάσεως 38, Δραπετσώνα
τηλ.: 2104612106
ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ - ΛΙΑΝΙΚΗΣ

Κρήνη Μοροζίνη: Ένα μνημείο που άντεξε στον χρόνο!

Στην καρδιά του Ηρακλείου, στην πλατεία που όλοι γνωρίζουμε ως «Λιοντάρια», δεσπόζει εδώ και σχεδόν τέσσερις αιώνες, ένα από τα πιο χαρακτηριστικά και αγαπημένα μνημεία της Κρήτης: η Κρήνη Μοροζίνη.

Τέσσερα λιοντάρια, σμιλεμένα στο μάρμαρο, στέκουν αγέρωχα σαν να φυλάνε ακόμη και σήμερα, την μνήμη μιας άλλης εποχής. Γύρω τους, η ζωή της πόλης συνεχίζεται... Διαβάτες περνούν, άνθρωποι συναντιούνται, συζητούν μεταξύ τους και επισκέπτες απ' όλα τα μέρη του κόσμου, στέκονται για να φωτογραφηθούν μπροστά από το μνημείο.

Η Κρήνη κατασκευάστηκε το 1628, την περίοδο της Ενετοκρατίας, με πρωτοβουλία του Γενικού Προβλεπτή της Κρήτης, Φραγκίσκου Μοροζίνι.

Το Ηράκλειο, το οποίο τότε όπως γνωρίζουμε ονομαζόταν Χάνδακας, αντιμετώπιζε σοβαρό πρόβλημα ύδρευσης και ο Μοροζίνι, μέσα από ένα σύνθετο για την εποχή σύστημα αγωγών και υδραυλικών έργων, κατάφερε να μεταφέρει νερό από τις πηγές της περιοχής των Αρχανών, μέχρι την πόλη.

Έτσι, στις 25 Απριλίου 1628, ανήμερα της γιορτής του Αγίου Μάρκου, προστάτη των Ενετών, η Κρήνη εγκαινιάζεται παίρνοντας το όνομα του εμπνευστή της.

Η δεξαμενή της είχε το χαρακτηριστικό οκτάλοβο σχήμα, ώστε να επιτρέπει σε πολλούς ανθρώπους να πλησιάζουν ταυτόχρονα και να παίρνουν νερό.

Η χρησιμότητα όμως, συνδυάστηκε και με την τέχνη. Έτσι διακοσμήθηκε με ανάγλυφες παραστάσεις, εμπνευσμένες από την ελληνική μυθολογία και κυρίως από τον θαλάσσιο κόσμο. Τρίτωνες, δελφίνια και άλλες μυθολογικές μορφές, συνυπάρχουν με οικόσημα, δημιουργώντας έναν πλούσιο διάκοσμο που κάνει την κρήνη να μοιάζει με γλυπτό έργο τέχνης.

Στο κέντρο της δεξαμενής, δεσπόζουν τα τέσσερα λιοντάρια-σύμβολο δύναμης- από το στόμα των οποίων έτρεχε το νερό.

Στην κορυφή της υπήρχε ένα μεγάλο άγαλμα του Ποσειδώνα, του θεού της θάλασσας, το οποίο δεν σώζεται σήμερα. Η τύχη του παραμένει αβέβαιη και έχει συνδεθεί με διαφορετικές εκδοχές, μεταξύ των οποίων και η πιθανότητα να καταστράφηκε από σεισμό.

Κατά την οθωμανική περίοδο ανοίχθηκαν οπές στους λοβούς της δεξαμενής για την τοποθέτηση βρυσών, με αποτέλεσμα να υποστούν ζημιές τμήματα του αρχικού ανάγλυφου διακόσμου, ενώ το 1847 προστέθηκαν μαρμάρινες κολόνες και μαρμάρινη ζώνη με επιγραφή «Συντριβάνι Αμπντούλ Μετζίτ».

Το 1900, το Δημοτικό Συμβούλιο Ηρακλείου αποφάσισε την αφαίρεση των μεταγενέστερων προσθηκών και την αποκατάσταση της κρήνης στην αρχική της μορφή.

Έτσι, τα «Λιοντάρια» απέκτησαν και πάλι την εικόνα που πλησιάζει περισσότερο σε εκείνη του μνημείου, που είχε δημιουργηθεί αιώνες νωρίτερα.

Η Κρήνη Μοροζίνη έχει αλλάξει, έχει πληγωθεί, έχει υποστεί επεμβάσεις, αλλά άντεξε και παραμένει μέχρι σήμερα, ένας ζωντανός μάρτυρας της ιστορίας.

NIK SUPPLIES

+30 210 4916327
+30 210 4917063

- ✦ Μέσα Ατομικής Προστασίας
- ✦ Εφόδια πλοίων
- ✦ Βιομηχανικά υλικά & εργαλεία
- ✦ Personal Protective Equipment
- ✦ Ship supplies
- ✦ Industrial material & tools

Νικολαΐδης Νίκος & ΣΙΑ ΕΕ

Μερσίνης 1, Νίκαια, Τ.Κ. 18450

info@niksupplies.gr

Simeonidis

ΦΑΝΟΠΟΙΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΒΑΦΕΣ ΦΟΥΡΝΟΥ

Συμεωνίδης Σάββας

Κιν. 693 6754 940

Τηλ. 210 42 06 631

Παλαμιδίου 3 & Δαφνίου 29
Λεύκα, Πειραιάς

Στην Κύπρο ο Πρόεδρος του ΠΣΚ

Στην Κύπρο βρέθηκε ο Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Κρητών, συμμετέχοντας στις εκδηλώσεις μνήμης για την επέτειο της τουρκικής εισβολής, της 20ής Ιουλίου 1974 και αποτίοντας φόρο τιμής στους ήρωες και τα θύματα της κυπριακής τραγωδίας.

Ο κ. **Νίκος Καστρινάκης**, είχε την τιμή να συναντηθεί στο Προεδρικό Μέγαρο με τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, κ. **Νίκο Χριστοδουλίδη**, στον οποίο μετέφερε την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη των απανταχού Κρητών, προς τον κυπριακό λαό. Κατά τη συνάντηση υπογραμμίστηκαν οι διαχρονικοί δεσμοί που συνδέουν την Κρήτη με την Κύπρο, καθώς και η κοινή ιστορική πορεία των δύο νησιών, μέσα από αγώνες για την ελευθερία, τη Δημοκρατία και την εθνική αξιοπρέπεια.

Κατά την επίσκεψή του στο πολύπαθο νησί, ο Πρόεδρος του ΠΣΚ κατέθεσε στεφάνι στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας, έναν από τους πλέον συμβολικούς χώρους μνήμης της Κυπριακής Δημοκρατίας, τιμώντας τους πεσόντες που αγωνίστηκαν για την ελευθερία της Κύπρου. Επίσης επισκέφθηκε το Πάρκο Μνήμης της Μάχης της Κρήτης στη Λακατάμια, το οποίο πρόσφατα ανακαινίστηκε με τη χρηματοδότηση της Παγκύπριας

Ένωσης Κρητών Κύπρου. Πρόκειται για έναν χώρο που αναδεικνύει τους ισχυρούς ιστορικούς δεσμούς μεταξύ των δύο νησιών και τιμά τη θυσία όσων αγωνίστηκαν, κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Παράλληλα, ο κ. Καστρινάκης, πραγματοποίησε επίσκεψη στον Δήμο Λακατάμιας, συνοδευόμενος από τον Πρόεδρο των Κρητών Κύπρου, κ. Μάνο Αργυρίου, όπου συζητήθηκαν πρωτοβουλίες για την περαιτέρω ενίσχυση των πολιτιστικών και ιστορικών δεσμών μεταξύ Κρήτης και Κύπρου, καθώς και προοπτικές συνεργασίας σε θέματα πολιτισμού, ιστορικής μνήμης και νεολαίας.

Ιδιαίτερα συγκινητική στιγμή της επίσκεψής του, αποτέλεσε η συμμετοχή του στην παρουσίαση του βιβλίου του Προέδρου του Παγκρήτιου Συλλόγου Φίλων Μίκη Θεοδωράκη και Διευθυντή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Χανίων, κ. Ματθαίου Φραντζεσκάκη, με τίτλο «Λαλώ σου τα...», η οποία πραγματοποιήθηκε στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αμμοχώστου, στη Δερύνεια.

Το βιβλίο καταγράφει αυθεντικές μαρτυρίες και βιώματα ανθρώπων, που έζησαν τα δραματικά γεγονότα της τουρκικής εισβολής και του ξεριζωμού, αποτελώντας πολύτιμη παρακαταθήκη ιστορικής μνήμης για τις επόμενες γενιές. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η παρουσία πολλών από τους ανθρώπους που συμμετείχαν στις συνεντεύξεις του βιβλίου, προσδίδοντας στην εκδήλωση έναν ξεχωριστό συμβολισμό.

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Κρητών, παραμένει σταθερά προσηλωμένο στην ενίσχυση των δεσμών μεταξύ του απανταχού κρητικού ελληνισμού και του ευρύτερου ελληνισμού, προάγοντας την μνήμη, τον πολιτισμό και τις κοινές αξίες που μας ενώνουν.

Άννα Ντουντουνάκη. Μια Κρητικοπούλα που κάνει την Ελλάδα περήφανη!

Όταν η κρητική ψυχή συναντά τη δύναμη της θέλησης, τα όνειρα γίνονται πραγματικότητα!

Υπάρχουν άνθρωποι που με τις επιτυχίες τους, δεν τιμούν μονάχα τον εαυτό τους, αλλά έναν ολόκληρο τόπο. Άνθρωποι που κουβαλούν στην καρδιά τους, τις αξίες της ιδιαίτερης πατρίδας τους και με τον αγώνα τους κάνουν όλους εμάς, να νιώθουμε περήφανοι!

Μια τέτοια ξεχωριστή Ελληνίδα, είναι η Χανιώτισσα πρωταθλήτρια της κολύμβησης **Άννα Ντουντουνάκη**, που συνεχίζει να υψώνει την ελληνική σημαία στις μεγάλες διεθνείς διοργανώσεις και να γεμίζει χαρά και συγκίνηση τις καρδιές μας!

Με τις πρόσφατες σπουδαίες εμφανίσεις της στα 100 μέτρα

πεταλούδα, το νέο πανελλήνιο ρεκόρ των 56.99 δευτερολέπτων και την τέταρτη θέση στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, απέδειξε για ακόμη μία φορά πως η επιμονή, η σκληρή δουλειά και η πίστη στο όνειρο, μπορούν να ξεπεράσουν κάθε εμπόδιο.

Η Αδελφότητα Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» εκφράζει τα θερμότερα συγχαρητήριά της στη σπουδαία πρωταθλήτρια και της εύχεται ολόψυχα υγεία, δύναμη και πολλές ακόμη μεγάλες επιτυχίες!

Peri Pteri
το ζήτωρο περίπτερο του Πειραιά!

- καλή ποιότητα
- προστιτές τιμές
- άμεση εξυπηρέτηση
- φιλική συμπεριφορά

Τραβάει τ'αυτί!

ON AIR